227 41/99 SCI-FI Kč 24,90

Perry Rhodan

DVOJNÍK A JEHO STÍN

JEHO HRA BYLA DÁVNO PROHLÉDNUTA
JEŠTĚ NEŽ HO VYSLECHLI MUTANTI

William Voltz

DVOJNÍK A JEHO STÍN

Perry Rhodan 227 Přeložila Anna Štorkánová Digitalizoval Pawwlik

Velký muž ve skafandru si říkal Tronar Woolver. Taky jako Tronar Woolver vypadal.

Jenže to nebyl on. Nějakým zvláštním způsobem si toho byl vědom a kupodivu toho litoval. Byl duplikátem muže, který upadl do zajetí Maahků. Před deseti dny byl zhotoven v duplikátoru a začal myslet.

Jeho první myšlenkou bylo: Ať si myslím cokoliv, jsou to vypůjčené myšlenky, ať cítím cokoliv, jde o city jiného.

Byl syntézou muže, který pocházel ze světa Imart, druhé planety normální žluté hvězdy Gator.

Tronar Woolver si vzpomínal na Imart, ačkoliv tam nikdy nebyl. Pamatoval se na dětství, na malou vesničku a ostatní Imarťany. Stejně tak si byl vědom, že v jeho paměti zeje trhlina. Něco tam chybělo. Něco podstatného. Něco, co mělo zcela rozhodující význam.

Duplikát Tronar Woolver věděl, že v okamžiku, kdy vylezl z duplikátoru, začal umírat. Byl figurkou na šachovnici, tvorem bez vůle, ničím...

Kdyby to Maahkové považovali za nutné, mohli by vyrobit tisíc nebo třeba i víc duplikátů Tronara Woolvera, celou armádu zoufalců.

Duplikát Tronara Woolvera si dovedl představit takovou armádu. Sebe viděl jako muže na křídle, který sleduje tisíc pohybujících se naprosto stejných těl...

„Woolvere!"

Ve dveřích se objevila postava s krátkýma, zavalitýma nohama, s rukama, které sahají až ke kolenům a s našedlou pletí.

Ve dveřích stál Maahk.

„Woolvere!"

Zvedl se. Byl sám v docela malé a sterilní kabině. Byla to spíš hlemýždí ulita. Ulita pro jednoho z miliardy možných Tronarů Woolverů.

„Na co čekáš?" Maahk byl netrpělivý. Díval se na duplikát tak

upřeně, jako by chtěl číst jeho myšlenky.

Woolver odstrčil židli stranou a šel ke dveřím. Měl skafandr, tentýž, co nosil pravý Tronar Woolver, když se tajemnou cestou dostal na palubu lodi Maahků.

„Vypadáš nejistě," konstatoval čekající Maahk.

„To není důležité," řekl unaveně duplikát. „Neustálé výslechy jsou velmi vyčerpávající." Pohlédl pozorně na Maahka a pokusil se objevit nějaké znaky, podle kterých by ho dokázal identifikovat. Ale Maahkové vypadali všichni stejně.

„Kdo jsi?" zeptal se.

„Grek 42," odpověděl Maahk. „Musíme si pospíšit. Vědci už čekají."

Nepravý Woolver za sebou zavřel dveře a na okamžik se o ně opřel zády. Chodba byla tak jasně osvětlená, že to bolelo do očí.

„Kupředu!" hartusil Maahk.

Ty čubčí synu! pomyslel si Tronar Woolver, ale dal se do pohybu. Bez odporu vykonával to, co mu nařídili. Částečně to dělal ze strachu, protože kdyby neuposlechl rozkazu, zemřel by. Při jakémkoliv odporu, nevhodném jednání nebo v nebezpečí prozrazení před protivníkem byl okamžitě aktivován bezpečnostní spínač. Po jeho zapojení byl duplikát zničen.

Mnohé, co Tronar Woolver dělal, dělal ze strachu. Byl stvořen z uhlíku a bílkovin a probuzen k životu. A ačkoliv se mu tento život příčil, bál se jej ztratit.

To ale nebylo všechno. Během procesu duplikace byl nějakou nevysvětlitelnou cestou kondiciován. Ve svých stvořitelích sice neviděl přátele, ale vůči Pozemšťanům mu bylo vnuceno nepřátelství.

Maahk ukázal na transportní pás. Woolver naskočil a byl unášen pryč. Maahk se postavil za něj, aby ho hlídal. Maahkové nikdy neriskují. Myslí logicky a počítají s každou eventualitou. Jen zřídka udělají chybu.

Tronar Woolver byl jednou z největších.

„Seskoč!" zvolal Grek 42.

Woolver se zastavil před antigravitační šachtou, uvnitř které byla tma. Bál se tmy. I smrt znamenala temnotu.

„Vstup do šachty, Woolvere!" poručil Grek 42.

Kolik jich vůbec je? ptal se v duchu duplikát. Stejně je to podivné, označovat svou totožnost pomocí čísel.

Woolver vklopýtal do tunelu. Okamžitě ztratil rovnováhu a kdesi za ním se pohyboval Maahk. Tunel byl zdánlivě nekonečný.

Jak dlouho ho ještě hodlají vyslýchat? Řekl vědcům i Grekovi 1 všechno, na co se dokázal upamatovat.

Před ním se prosvětlilo. Ke svému údivu přistál na nohou a ne jako posledně na břiše. Stál na konci tunelu a čekal, až dorazí Maahk.

Grek 42 přistál šikovně a do bzučení neviditelného stroje zazněl jeho hlas: „Stále dopředu, Woolvere!"

Duplikát si vzpomněl. Touto cestou šel už třikrát. Jistě s ním mají nějaké plány. Grek 1 by rozhodně nenechal duplikovat nějakou bytost bez jistého cíle.

Duplikovat! Co je to vůbec za slovo? Tronar Woolver, duplikovaný 2. května 2401.

V dokladech, které měl u sebe pravý Woolver, stálo narozen v roce 2367.

Maahk, který jej vedl k výslechu, se protáhl kolem něj. Navzdory zavalitému tělu se Maahkové pohybovali poměrně rychle, rozhodně rychleji než Woolver ve svém skafandru.

„Počkej na mě!" nařídil Grek 42 a zmizel ve vchodu, kterého si Woolver vůbec nevšiml.

Stěna se rozestoupila a z velké místnosti vyšli dva Maahkové:

„Tudy, Woolvere!"

Stále jej oslovovali jménem. Pche! On přece byl ničím a nic nemůže mít jméno!

Vstoupil do místnosti a stanul před Grekem 1. Velitele lodi kupodivu poznal. Zevnějškem se nijak nelišil od ostatních Maahků, ale vyzařoval něco, co ostatní neměli.

Tronar Woolver se zastavil uprostřed místnosti a zadíval se na testovací přístroje, které jej už tolikrát trýznily, aby přišly na to, proč je v jeho paměti taková mezera.

"Jsi očekáván, Woolvere," řekl Grek 1. „Je na čase, abychom postoupili kupředu."

Duplikát zvedl hlavu.

„Cítíš slabost?" zeptal se jeden z vědců. „Kyslíkový přístroj nefunguje jak má?"

„Všechno je v pořádku," odpověděl unaveně Woolver.

„No dobrá," řekl Grek 1 a přistoupil blíž. „Začneme."

„Jsem připravený," zamumlal duplikát. Za velitelem uviděl opět tu stínovou armádu tisíců Tronarů Woolverů. Vedle zmnožovacího přístroje stojí Maahk a za každého nového Woolvera nakreslí na zemi čárku.

Duplikát se soustředil. Grek 1 neměl příliš trpělivosti. Nebylo zase tak těžké vyslovit ortel smrti nad duplikátem.

* * *

Grek 1 již duplikát Tronara Woolvera odsoudil. Ne ze zlé vůle, ale prostě proto, že to bylo nutné v rámci jistého plánu.

Od tajemného objevení pravého Tronara Woolvera na palubě svého vesmírného plavidla, si už Grek 1 nebyl tak jistý vítězstvím jako dřív. Naopak, k dosažení svých cílů byl nucen použít zcela nové metody. Jako opatrný muž se rozhodl odložit zapojení impulsní výhybky do doby, než bude přesně vědět, jak se Pozemšťan dostal na palubu. Co když Terránci mohou vyzvednout maahkské lodi ze slunečního transmiteru a dokáží je nepozorovaně materializovat v galaktickém prostoru?

Za těchto okolností připadalo Grekovi 1 riskantní vyslat domluvený signál maahkské flotile v Hororu. Nejprve se musel dovědět, jak se pozemský agent dostal na palubu jeho lodi.

A nejen to. Chtěl duplikát tohoto agenta využít pro své účely.

Kapitán hleděl na muže, který stál před ním. Ani sebemenší podrobnost neodlišovala tohoto Tronara Woolvera od pravého, který padl do rukou Maahků.

„Tvůj originál byl specialista organizace, které Pozemšťané říkají USO," prohlásil Grek 1. Výslech vedl sám a raději se spoléhal na svou chladnou logiku než na rozvláčná stanoviska vědců. „Vůdcem této organizace je jistý Arkonidan."

„Jeho jméno je Atlan," oznámil duplikát dokonalým kraahmakem. „Můj originál byl admirálem Atlanem dán k dispozici

pozemské zpravodajské službě."

„Z toho lze vyvodit, že tvůj originál disponoval nějakými zvláštními schopnostmi. Buďto duplikátor tyto vlastnosti nepřenesl, nebo si na ně nemůžeš vzpomenout."

„To není možné," prohlásil jeden z techniků. „Duplikátor pracoval bezchybně. Všechny schopnosti originálu musely být přeneseny."

„Bylo nezvratně zjištěno, že v paměti tohoto muže existují zcela prázdná místa," řekl klidně Grek 1. „On nám nemůže říct ani to, jak se k nám dostal." Když viděl, že technik chce opět vznést námitku, odmítavě mávl rukou. „My se domníváme, že Pozemšťané vynalezli nový typ transmiteru, s jehož pomocí dostali Tronara Woolvera na naši palubu. Proč to ale udělali? Nejsou tak naivní, aby nevěděli, že jejich agent bude odhalen."

Grek 1 dlouho přemýšlel o tomto problému. Dokonce i invaze byla odložena, než se najde vysvětlení.

Duplikát nevěděl nic o impulsní výhybce, která se nalézala na palubě lodi. I to patřilo k bezpečnostním opatřením. Grek 1 chtěl, aby duplikát hrál pravého Woolvera, proto nesměl dostat žádné důležité informace.

„Musíš přemýšlet," pokračoval Grek 1. „Je uvnitř této galaxie protivník Pozemšťanů?"

„Akonané," odpověděl okamžitě duplikát. „Neustále se pokoušejí ohrozit moc Pozemšťanů. Nejvíc ze všeho je zajímají transmitery. Až dosud byly všechny jejich plány na ovlivnění událostí na Kahalu zmařeny. Akonané jsou předci Arkonidanů."

„Zajímavé," řekl tiše Grek 1. Ačkoliv v něm rostl dávný vztek na Arkonidany, jeho mozek nadále logicky pracoval. Právě přemýšlel o tom, jak by proti sobě poštval tyto dvě galaktické velmoci.

„Povídej mi o Akonanech," vyzval duplikát.

„Oni se stáhli do tak zvané Modré soustavy a už se vůbec nestarali o události v Mléčné dráze. Teprve když se Pozemšťanům podařilo proniknout ochranným štítem kolem jejich slunečního systému, začali být opět aktivní. Od té doby, co se Arkonidané stali zcela bezvýznamnými, roste vliv jejich předků."

„Jsou v paměti Tronara Woolvera podrobnější údaje o Modré

soustavě?"

„Ano. Můj originál prošel astronavigačním školením. Znám galaktickou pozici hvězdokupy M-13."

Grek 1 stěží skrýval uspokojení a v duchu triumfoval. Povede rozhodující tah proti Terráncům, ale zároveň připraví porážku odvěkému nepříteli svého lidu. Nesmí nic uspěchat. Spěch by jej mohl připravit o triumf.

Grek 1 nemohl vědět, že jeho plánu cosi chybí. Neměl totiž ponětí o existenci mutantů. Paranormální schopnosti, kterými disponoval originál, nepřešly na duplikát. Nepravý Tronar Woolver nevěděl, že jeho originál měl bratra dvojče, který je mutant.

Teď se vymstila skutečnost, že všechny duplikáty měly strach o život. Prvních pět bytostí, které Maahkové duplikovali, totiž major Halgor Sorlund a jeho muži, mělo rovněž strach, a tak Grekovi 1 zamlčelo nebezpečnost mutantů. Pět duplikátů raději mlčelo z obavy, že by je Grek 1 odsoudil k smrti.

Navzdory svým podivuhodným kombinačním schopnostem Grek 1 dosud nepřišel na myšlenku, že pravý Tronar Woolver byl mutant. Grek 1 uvažoval jen o fantastických technických možnostech Pozemšťanů, které uskutečnily přenos muže na palubu jeho lodi.

Kapitán se domníval, že k tomu došlo prostřednictvím transmiterového paprsku.

Duplikát mutanta rovněž nevěděl o parapsychických schopnostech originálního těla. Nevěděl o tom, že má bratra Rakala. Duplikátor nedokázal přenést schopnosti pravého Tronara Woolvera, spočívající na 5D bázi.

Grek 1 vypracoval bezchybný plán. Neučinil žádnou chybu. Ostatně, v těle duplikátu byla bezpečnostní pojistka. Jakékoliv nebezpečí by znamenalo zničení nepravého agenta USO.

Grek 1 si v duchu gratuloval. Pozemšťané se budou divit, jak se jejich agent mohl vrátit. Ale nejen Pozemšťané.

Divit se budou i Akonané.

* * *

Kapitán akonského těžkého křižníku ASTAGUN, Akonan Kal-

Rah, vstoupil na můstek lodi s arogantním výrazem ve tváři.

Muži, kteří byli právě ve službě, vyskočili z křesel a uctivě se klaněli. Kal-Rah proslul jako velmi vznětlivý velitel.

Kal-Rah ležérně mávl rukou a důstojníci se posadili. Kapitán přešel k mapovému stolu uprostřed místnosti.

Na Akonana byl nápadně malý a tlustý. Tento nedostatek kompenzoval vysokými okovanými botami.

Díky tomu jej bylo slyšet o hodně dříve než vešel.

Kal-Rah nosil pestrobarevný přehoz, upevněný na pravém rameni zlatou sponou.

„Obdrželi jsme nové rozkazy," pravil. „ASTAGUN změní kurs a odebere se do okrajových oblastí kulové hvězdokupy. Pravděpodobně dojde k většímu nasazení v centru galaxie." Za řeči pohrdavě stočil koutky rtů. „Je na čase, abychom zlomili vliv Pozemšťanů v této oblasti."

2.

Chodbou se blížily kroky.

Rakal Woolver se zvedl na lůžku a jeho srdce se splašeně rozběhlo.

To je on! pomyslel si.

Neznámý prošel kolem dveří a jeho kroky zanikly. Woolver se s povzdechem opět položil a roztřásl se.

Tohle nemůžu dlouho vydržet, říkal si. Když se poněkud uklidnil, vstal, aby si nalil trochu vína. Co byl zase na Kahalu, už dvakrát se opil, ale alkohol nemohl odplavit nejtemnější úvahy.

Rakal Woolver zvedl skleničku ke rtům a pil. Kvalita vína mu byla lhostejná, pil je jako vodu.

Na stole leželo několik knih. Opatřil si i videokazety a hudební nahrávky, jen aby se rozptýlil.

Nic nepomohlo.

Rakal Woolver čekal na svého bratra. Ne na toho, se kterým se odvážil na palubu maahkské lodi. Ne na Tronara Woolvera, s nímž byl od narození spojen parapsychickou jednotou, ani na toho, se kterým prolézal nekonečné lesy na Imartu.

Rakal Woolver čekal na duplikát.

Čekal na muže, který vypadá jako jeho bratr, ale nemá jeho schopnosti. Čekal na nestvůru.

Mutant prudce postavil skleničku, až víno vyšplíchlo a sklesl do židle. Nechtěl na svého bratra myslet, ale strašlivá bolest, způsobená přetržením paranormálního spojení, mu nedávala zapomenout.

S Tronarovým zánikem odumřela část jeho osobnosti.

Když se ozvalo zaklepání, zašeptal: „Tronare..."

„To jsem já, doktor Nardini," pokusil se o úsměv malý, hubený muž. Byl jedním z těch, kteří se stále pohybovali kolem Rakala a nejspíš jediný, kdo dokázal pochopit mutantovy pocity. Ostatní lékaři v něm viděli jen zajímavý případ mimořádného významu.

Nardini přehlédl víno a neučinil žádnou poznámku o předpisech. Dokonce přijal nabízenou skleničku.

„Jsem rád, že jste přišel, doktore. Před chvílí jsem slyšel kroky a

myslel jsem si, že přichází duplikát. A přitom je to nesmysl. Tronar by se nikdy nedostal do tohoto pokoje."

„Vaše reakce je pochopitelná," poznamenal klidně lékař.

„Nevím, co se stane, až doopravdy vejde," řekl Rakal. „Obávám se, že se z toho zblázním."

„Nathan na Luně vypočetl s devadesátipětiprocentní pravděpodobností, že se falešný Tronar Woolver vynoří právě tady."

„A já mám přelstít muže, který vypadá jako můj bratr. Není to příjemný úkol."

„V této přízračné válce proti Metanům není nic příjemného," řekl lékař.

„Přízračné... Užil jste velmi charakteristického výrazu. Tady jde jen o to, kdo vymyslí rafinovanější plán."

„Domnívám se, že Maahkové už jej v obrysech mají. Jisté naše domněnky to naznačují. Náš protivník se musí snažit dostat pod kontrolu justovací stanici tady na Kahalu, aby mohl ovlivňovat nastavení slunečního transmiteru."

„Existuje nějaké nebezpečí invaze?" zeptal se Rakal.

„Perry Rhodan, Atlan a Allan D. Mercant to v současné době považují za nepravděpodobné. Maahkové by sice mohli pomocí duplikátoru vyprodukovat miliony bojovníků, ale ani ty jim nepomůžou, pokud nemají transportní prostředky, v tomto případě těžké bitevní lodě."

„Rhodan si myslí, že maahkská tajná služba vynakládá tak obrovské prostředky jen proto, aby uvnitř Mléčné dráhy rozmístila pár duplikátoru?"

„To jistě ne," prohlásil doktor Nardini. „V našem dosavadním pátrání je mezera a Rhodan doufá, že právě vy jste ten, který je schopen získat důležité informace."

„Přede mnou je jen jediný úkol. Zničit vrahy mého bratra. - Zní to strašně pateticky, že, doktore?"

„Vůbec ne. Na vašem místě bych jednal stejně."

"Máte také bratra?"

„Můj otec byl prospektor," promluvil zamyšleně Nardini, „a celý život se honil za bohatstvím. Při pátrání po vzácných kovech se odvážil se svou lodí až do východní oblasti galaxie. Zapletl se do

bitvy dvou bluesanských flotil. Můj bratr byl na palubě s ním. Bratrovi se podařilo jako poslednímu žijícímu členovi posádky dostat vrak lodi z nebezpečného místa, a pak zavolal o pomoc. Hlídkový křižník jej nalezl ještě živého. Zemřel až při převozu na Zemi. A přesto k Bluesanům necítím nenávist."

„Právě jste řekl, že chápete moje pocity..."

„Můj otec a bratr zemřeli díky tragické shodě náhod. Váš bratr byl zabit úmyslně."

Rakal Woolver zavřel oči. Tohle byl ten rozdíl mezi Nardinim a ostatními lékaři. Nardini s ním otevřeně hovořil o čemkoliv, ostatní se jen pokoušeli rozptýlit tíživé myšlenky.

„Jsem jako odumřelá větev stromu," řekl Rakal Woolver.

„Existuje jedno staré přísloví, které platí i dnes."

„Čas zhojí každou bolest," pronesl Rakal místo lékaře.

„Ano. Poznáte to sám na sobě."

„Jak mám zapomenout na Tronara, když tu čekám na příchod jeho duplikátu?"

„Rhodan se chce pokusit poslat k Maahkům vás. Měl byste převzít roli duplikátu Tronara Woolvera. Je to nebezpečná dvojí hra. Nebudete mít čas na rozmyšlenou. Budete se muset mít stále na pozoru, pokud budete chtít přežít."

„Chci to vůbec?"

„Odpověď na tuto otázku si musíte dát sám," řekl lékař a pohnul rukama na stole, jako by chtěl něco odstrčit. „Co kdybychom si dali partii šachu?"

„Jste mi dlužen revanš," odpověděl mutant.

V témže okamžiku se odehrály dvě věci galaktického významu: akonský křižník ASTAGUN se přiblížil k okrajovým oblastem kulové hvězdokupy M-13, a čtyři menší plavidla opustila obří loď Greka 1.

3.

Rozkaz, který vydal Grek 1 velitelům čtyř malých lodí, zněl:

Zachytit akonskou loď a nepozorovaně ji dopravit do centra Mléčné dráhy.

Grek 1 nepochyboval o úspěchu akce, protože maahkské zbraně považoval za nesrovnatelně lepší než akonské.

Tronar Woolver byl ve své malé kabině. V pravidelných intervalech jej prohlíželi vědci a čas od času obnovovali obsah kyslíkového agregátu.

Už ho nevyslýchali. Tronar Woolver věděl, že má jít mezi Pozemšťany a hrát roli pravého Tronara. Bytost povstavší z duplikátoru nepochybovala o tom, že se jí to podaří. Tronar Woolver byl totiž modulován tak, aby splnil jakýkoliv rozkaz.

Ostatně tušil, že po splnění úkolu bude eliminován, a tak si lámal hlavu tím, jak by oklamal Pozemšťany i Greka 1. Strach měl jen z bezpečnostní pojistky, která by jej usmrtila, kdyby zaregistrovala chybu nebo odpor k rozkazu.

Jeho největším problémem byla mezera v paměti. Grek 1 dal znovu a znovu zkoumat Tronarův mozek, ale některé události z jeho minulosti zůstaly nepřístupné. Duplikát cítil, že šlo o klíčové události. Toto vědomí zvyšovalo jeho nejistotu. Obával se, že učiní nějakou chybu.

Po smrti Tronara Woolvera změnil Grek 1 pozici lodi. Obří plavidlo Maahků nyní kroužilo kolem slunce bez planet v centru galaxie. Tady, mezi shluky hvězd, si byl jistý před zaměřením. K objevení lodi by mohlo dojít jen náhodou.

Do místnosti vstoupil Maahk. „Jde o poslední vyšetření před nasazením," řekl. „Kapitán si přeje, abys při návratu k Pozemšťanům vypadal špatně. Od této chvíle se s tebou bude zacházet jako s nepřítelem. Pozemšťané si musí myslet, že jsi prošel peklem."

Duplikát se podrobil vyšetření a vědec se na něj mlčky zadíval. „Vypadáš znepokojeně," konstatoval.

„Myslím na svůj úkol."

„Skutečně?" Grek 237 se napřímil. „Nesmíš přijít k

Pozemšťanům nevyrovnaný. To by mohlo vést ke spuštění bezpečnostní pojistky."

„Zabýval se některý z maahkských vědců tím, co cítí vámi vyprodukovaný duplikát?" zeptal se Woolver.

„Proč? Duplikáty zhotovujeme jen tehdy, pokud je potřebujeme. Jakmile splníte úkol, nejste pro nás důležití."

"A musíme zemřít."

„Přirozeně. Vzhledem k tomu, že originální těla už nežijí, je to logické východisko," pravil Grek 237.

„Teď bych chtěl být sám," požádal duplikát.

„Neměl bys přemýšlet. To žádnému duplikátu nikdy neposloužilo. Kapitán nemá rád, když je duplikát příliš samostatný."

Tronar Woolver osaměl.

Grek 7, velitel svazku čtyř bojových lodí, vydal rozkaz k lineárnímu letu. Grek 1 jej varoval před proniknutím do vnitřních oblastí hvězdokupy M-13, kde by se mohli střetnout s akonskou flotilou. To zrovna Grek 1 v plánu neměl.

Grek 7 měl unést jednu loď. Ostatní Akonané se mají domnívat, že za incident jsou odpovědní Pozemšťané.

Grek 7 byl snad nejloajálnější z nižších důstojníků a bez komentáře splnil jakýkoliv rozkaz. Věděl, že je jediný, komu Grek 1 plně důvěřuje a byl vždy ochoten si tuto důvěru zasloužit.

I tentokrát chtěl Grek 7 přesvědčit nejvyššího nadřízeného o svých schopnostech a příkladném plnění rozkazů. Nikdy by nepomyslel na to, aby pronikl hlouběji do hvězdokupy, jen aby rychleji dosáhl úspěchu.

Proto také nebyl nijak zklamán, když po přerušení lineárního letu citlivé přístroje nezaznamenaly přítomnost žádného cizího tělesa.

Grek 7 počítal s tím, že bude muset hledat akonskou loď delší dobu. Čtyři lodi opět zrychlily. Mohly by se rozdělit a prohledat tak větší prostor, ale Grek 7 nehodlal tříštit síly.

Podle duplikátovy výpovědi nepředstavovaly akonské lodi, dokonce ani ve větším počtu, žádné nebezpečí. Grek 7 se ovšem i zde striktně držel rozkazu.

Jeho trpělivost byla po druhém vynoření z librační zóny odměněna. Ukazatele zaměřovacích přístrojů se vychýlily a okamžitě

spustily výpočetní programy.

O několik vteřin později Grek 7 věděl, že byla zaměřena loď, která se pohybuje prostorem rychlostí světla. Při velikosti hvězdokupy a poměrně malých rozměrech lodi se i tato rychlost jevila tak, jako by cizí objekt stál.

Grek 7 patřil k nejzkušenějším vesmírným letcům mezi Maahky. Nenechal se zmýlit čistě optickým pozorováním. Přístroje mu prozradily, že bojové lodi se zakrátko dostanou na dostřel neznámého plavidla.

Grek 1 trval na tom, že posádka má být nanejvýš paralyzována a nechtěl mrtvé ani zraněné. K provedení svých plánů potřeboval plně funkční loď.

Když se Grek 7 ujistil, že nablízku není větší svazek lodí, dal rozkaz, aby se čtyři lodi rozdělily a překvapily akonskou loď ze všech stran.

* * *

Kapitán Kal-Rah měl špatnou náladu. Musel si přiznat, že jeho loď nedostala žádný důležitý, ale pouze rutinní úkol. Posádka se po sobě dívala mnohoznačnými pohledy, když si Kal-Rah vzal mikrofon a prohlásil, že jakákoliv nedisciplinovanost bude tvrdě potrestaná. Neřekl, proč o tom hovoří právě teď, ale všichni to věděli.

Kal-Rah považoval hlídkový let za svou degradaci.

Když se krátce po svém proslovu objevil na můstku, důstojníci se předháněli, jen aby se nestali předmětem velitelovy kritiky. Se zvonícími podpatky dorazil Kal-Rah ke kapitánskému křeslu a se zlověstnou tváří do něj usedl, zavřel oči a opřel se. Věděl, že se nikdo na palubě nevzepře proti jeho metodám. Ostatně se dopouštěl té chyby, že strach posádky považoval za respekt.

Při zaječení poplachové sirény vyletěl z křesla. Potřeboval několik vteřin, než překonal překvapení. Je otázkou, zda by ASTAGUN při rychlejší reakci zachránil, ale kdyby nezaváhal, Akonané se alespoň mohli bránit.

Kapitán hleděl na obrazovky zaměřovacích přístrojů, na kterých byla zobrazena čtyři letící tělesa.

„Zapojit ochranné štíty!" zařval Kal-Rah.

Bylo pozdě.

Šoková vlna z maahkského paralyzátoru už obklopila ASTAGUN a Kal-Rah měl pocit, jako by zevnitř tuhl. Rozšířenýma očima sledoval, jak se pilot ASTAGUNU pokouší o úhybný manévr, ale jeho ruce sklouzly z kontrolek.

I Kal-Rah chtěl sáhnout na řídící pult, ale dotkl se jen leštěného opláštění. A najednou ztratil zrak. Pod rukou ucítil kov.

Chlad, paralyzující jeho tělo, dostoupil k mozku. Kal-Rah přestal myslet a sklesl zpět do křesla.

ASTAGUN se řítil prostorem a čtyři maahkské lodi jej pronásledovaly jako smečka vlků.

* * *

Grek 7 pohlédl na kontrolky. Akonský křižník ani nezahájil palbu, ani nevztyčil ochranný štít. Z toho Grek 7 usoudil, že posádka je neschopná pohybu.

Zbytek už byl jednoduchý. Grek 7 s jistotou věděl, že to je akonská loď, protože měla na rozdíl od pozemských plavidel zploštěné póly, takže byla spíš elipsoidního než kulového tvaru. Na tento rozdíl upozornil duplikát Tronara Woolvera.

Akonská loď začala snižovat rychlost. Přístroje pravděpodobně zaznamenaly nečinnost posádky a vysadily z provozu motory.

„Zapněte trakční zářiče!" nařídil Grek 7. Silné hypermagnetické paprsky uchopily akonskou loď a držely ji uvnitř svazku maahkských plavidel.

Grek 7 si oblékl skafandr, dal připravit pomocnou loď a vybral si tři muže. K výbavě malé skupiny patřily zbraně a simultánní překladový přístroj. Grek 7 neměl strach. Cítil se ve výhodě, ovšem to neznamenalo, že by se stal lehkomyslným.

Počkal, až si jeho průvodci navléknou ochranné oděvy a společně se odebrali do hangáru. Nastoupili do malého, pancéřovaného plavidla, technici se vzdálili a příčka se otevřela. S vysokou počáteční rychlostí pomocná loď doslova vystřelila do prostoru a řídící automatika ji dovedla k ASTAGUNU.

Tady dal Grek 7 poprvé rozkaz k násilí. Vyhledali malý vchod a zničili jej termozbraně Grek 7 doufal, že bezpečnostní zařízení plavidla přestane fungovat, pokud z lodi unikne kyslík.

Pomocná loď zakotvila a Maahkové, s Grekem 7 v čele, pronikli do přetlakové komory akonské lodi. Grek 7 zkoumal neznámé zařízení k otvírání příček a tři zbylí Maahkové uzavírali trhlinu ve vchodu těsnícím materiálem, který se dá při odchodu opět snadno odstranit.

Díky logickému myšlení Grek 7 pochopil způsob ovládání přístrojů, vyrovnal tlak v kabině a otevřel vnitřní příčku.

Manévr trval asi dvacet minut pozemského času.

Čtyři Maahkové se zbraněmi v rukou pronikli do ASTAGUNU. O chvíli později narazili na prvního Akonana, který ležel na zemi. Grek 7 si jej pozorně prohlédl. Vypadal přesně tak, jak muže z Modré soustavy popsal duplikát Tronara Woolvera.

Jak se blížili k můstku, stále častěji se setkávali s Akonany v bezvědomí. S těmi se už nezdržovali.

Když vstoupili na můstek, Grek 7 si nejprve prohlédl velikou místnost, a pak s jistotou namířil ke Kal-Rahovi. Zvedl jej z křesla, nepříliš jemně jej položil na podlahu a z pouzdra na boku vytáhl destičku o velikosti dlaně. Přejel s ní nad tělem velitele a Kal-Rah sebou začal škubat. Maahk jej lehce zvedl, posadil do křesla a zapnul translátor na interkosmo.

Akonan otevřel oči. V galaxii se nikdy nikdo nedozví, jak Kal-Rah zareagoval při pohledu na čtyři cizince. Nicméně Grek 7 ve svém hlášení, zaslaném Grekovi 1, uvedl, že Akonan se zhroutil a že jej jen s velkou námahou přivedli opět k vědomí.

Jakmile se to podařilo, Grek 7 okamžitě promluvil: „Není důvod k obavám, Akonané. Váš život ještě není ohrožen."

Jak Grek 7 mluvil, cítil, že v něm stoupá pocit nenávisti. Před ním byl příslušník úhlavního nepřítele jeho lidu. Potomci Akonanů vyhnali po zničující válce Maahky z Mléčné dráhy.

Grek 7 se napřímil. Nesměl se nechat unést nenávistí. Hodina pomsty teprve přijde.

„Kdo... Kdo jste?" vypravil ze sebe Kal-Rah.

Grek 7 mu to řekl. Kal-Rah slýchal o válce Arkonidanů s Metany

a pokoušel se pochopit, že tu před ním stojí potomci národa, který byl považovaný za vyhlazený.

„Co chcete?" zeptal se Kal-Rah. „Jestliže se naše vrchní velitelství dozví, že jste pronikli do této oblasti galaxie, zničí vás."

„Chceme jen tuto loď. Během několika okamžiků odtud zmizíme."

„A kdo bude řídit ASTAGUN?" zeptal se s arogantním úsměvem Kal-Rah.

„Ty, Akonane."

Kal-Rah přejel rukou po svém drahém přehozu a prohlásil s veškerou rozhodností, které byl schopen: „Nikdy!"

Grek 7 odmítnutí očekával. Dnes se v galaxii hodně mluví o barbarských nátlakových metodách Maahků. Nikdo neví, jestli pověsti odpovídají pravdě. Faktem zůstává, že Grek 7 uštědřil veliteli ASTAGUNU jedinou ránu.

„Nechte mě!" zvolal Kal-Rah.„Kam mám letět?"

Grek 7 mu označil místo ve středu Mléčné dráhy, kde na palubě obří lodi čekal Grek 1.

Grek 1 nutně potřeboval tuto loď, protože s ní se měl k Pozemšťanům vrátit Tronar Woolver.

Pochopitelně, ten nepravý.

4.

Návrat čtyř bojových lodí nebyl pro Greka 1 překvapením. Napjatě očekával příchod velitele akonské lodi. Grek 7 mu hlásil některé podrobnosti, ale musel být stručný, aby jejich hovory nebyly navzdory bezpečnostním opatřením odposlouchávány.

Grek 1 odešel do své soukromé kabiny. S Akonanem chtěl nejprve mluvit sám a udělat si na něj ničím neovlivněný názor.

Na stole před Grekem 1 zazněl bzučák. Maahk se v očekávání napřímil a dal znamení.

Do místnosti vstoupil Grek 7 s bytostí, vězící v monstrózním skafandru. Grek 7 zůstal stát na prahu, zatímco Kal-Rah učinil několik kroků a nerozhodně se zastavil.

Teprve nyní viděl Grek 1 podrobnosti v obličeji Kal-Raha. Podobnost s obličeji Arkonidanů, které znal z fotografií, byla ohromující.

Grek 1 krátce kývl na Greka 7, a ten neslyšně zmizel. Kal-Rah se prudce otočil na dveře. Nejspíš nevěděl, co znamená tato nová situace.

„Kde to jsem?" vypravil ze sebe, ale nedokázal snést upřený pohled nehybných očí.

„Ty to nevíš, Akonane?"

Může mě sledovat z kteréhokoliv místa, pomyslel si Akonan, když si uvědomil uspořádání očí Greka 1.

„Mohu se jen domnívat. Toto je patrně loď tvého lidu," odpověděl pomocí translátoru.

„Ano," potvrdil Grek 1 se stručností sobě vlastní. „Je větší než kterákoliv srovnatelná loď vaší flotily."

Kal-Rah se dopustil chyby tím, že tuto informaci považoval za hrozbu. „Na velikosti tolik nezáleží," odpověděl diplomaticky. „Viděl jsem už větší. Ale proč jste unesli mou loď? Proč jsem tady?"

„Abys zemřel," odpověděl lakonicky Grek 1.

Kal-Rah se pokusil o úsměv. „To nejsou příjemná slova," řekl a na okamžik se zamyslel. „Mohl jste mě dát zabít už v okrajových oblastech hvězdokupy M-13. Čekal jste snad na to, abyste mohl

vykonat ortel vlastní rukou?"

„Někdy se člověk musí vrátit daleko do minulosti, aby našel odpověď," pravil pomalu Maahk.

„Metanové války!" zvolal Akonan. „Chcete vykonat svůj akt pomsty na nás, kteří s nimi nemají nic společného?"

„Pro mě jste nepřátelé," vysvětloval Grek 1.„Nejste tu kvůli mé osobní pomstě. Nicméně mohu svou odplatu zcela účelově spojit s obecnými plány. Před dávnými časy Arkonidané donutili můj národ opustit Mléčnou dráhu. Nyní se vracíme, silnější než kdykoliv předtím."

„Šestiúhelníkový transmiter?" zeptal se Kal-Rah.

Grek 1 přeslechl otázku. Uvědomoval si jen potupu, podle pozemského času starou deset tisíc let.

„Měli bychom si promluvit dříve, než dojdete k uspěchaným závěrům," řekl Kal-Rah, který si mlčení cizí bytosti vykládal jako zamyšlení. „Vy patrně vycházíte z chybného předpokladu, že Mléčnou dráhu jsme ovládli my."

„Ne. Pány této galaxie jsou Pozemšťané. Oni na sebe strhli moc," řekl Grek 1.

„To si myslíte vy. Je jen otázkou času, kdy je svrhneme z jejich pozic. Silný spojenec by nám prokázal neocenitelnou službu."

Grek 1 okamžitě pochopil, kam Akonan míří. Bylo mu jasné, že má proti sobě zástupce národa, který se nebude štítit jakékoliv intriky, jen aby porazil Pozemšťany. Teď pochopil, proč vzpomínky Tronara Woolvera na Akonany nebyly nijak přátelské.

„Vy si myslíte, že váš národ opět dosáhne nadvlády v galaxii?" zeptal se opatrně Grek 1.

Kal-Rah v hloubi duše triumfoval. Domníval se, že Maahk spolkl jeho návnadu.

„Naše nadvláda nikdy neskončila," prohlásil přesvědčivě, „jen jsme na krátký čas ustoupili, abychom viděli, jak naši potomci Arkonidané zacházejí s dědictvím předků. Oni předali vůdčí roli pozemským povýšencům a my nyní převezmeme prastará práva. Kdo by nám pomohl, nelitoval by."

Grek 1 se v duchu ptal, jestli jej Akonan považuje za slabomyslného. Ještě nikdy nedostal tak průhlednou nabídku. Jeho

reakce ovšem odpovídala situaci.

„Nic nemůže změnit naše plány, Akonané. Jen plníme rozkazy."

Kal-Rah zoufale přemýšlel, co by mohlo otřást touto horou chladné logiky. Musel bojovat o život, ale jeho slova neměla úspěch a přitom se považoval za přesvědčivého řečníka.

Tato okolnost a skutečnost, že narazil, způsobila zkratovou reakci. Kal-Rah skočil po Maahkovi.

Grek 1 se dotkl bzučáku a pokynul dvěma Maahkům, kteří vpadli dovnitř: „Odveďte ho. Je ještě méně použitelný, než jsem si myslel."

Grek 1 pak opustil svou kabinu a vydal se na můstek. Další výslechy mohl přenechat vědcům. On už věděl vše, co potřeboval.

Bylo zvláštní, že po tomto setkání cítil jisté sympatie k Pozemšťanům. Podle jeho názoru nebyl odvěký nepřítel Akonanů přirozeným nepřítelem Maahků.

Grek 1 zpomalil. Toto byla myšlenka, kterou byl nucen potlačit. Mistři ostrovů nařídili dobytí Mléčné dráhy.

Když ale vešel na můstek, byl v myšlenkách stále ještě u Pozemšťanů. Jak se tomuto národu podařilo v tak krátkém čase vyřadit všechny nepřátele? Na zázraky nevěřil. Pozemšťané museli být tvrdí bojovníci a v Grekových očích to nebyl zápor.

Skutečnost, že se jejich agent dostal na palubu jeho lodi, zvyšovala Grekův respekt před tímto mladým národem.

* * *

Duplikát Tronara Woolvera byl rád, že se vědci začali zaměstnávat zajatým Akonanem. Přesto mu bylo jasné, že příchod Akonana znamená jeho brzké nasazení.

Nebyl nijak překvapený, když se po několika hodinách v jeho kabině objevil Grek 1.

"Je čas," prohlásil. „Dozvěděli jsme se všechno, co jsme potřebovali, a není důvod dál čekat."

„Jsem připraven, kapitáne."

„Nyní se odebereš na palubu akonské lodi a splníš úkol. My se stáhneme do shluku sluncí ve středu galaxie a ty začneš svoji misi.

Nesmíš se dopustit chyby."

„Toho jsem si vědom."

„Pojď!"

Společně opustili kabinu: Bytost, jejímž originálem byl mutant Tronar Woolver a Grek 1, nejmocnější Maahk na palubě obří lodi. Woolver se divil, že jej kapitán doprovází až k příčce.

„Mnohé věci budeš dělat jen z donucení," prohlásil Grek 1 a duplikát na něj beze slova hleděl. „Vím o tobě hodně a učím se poznávat mentalitu Pozemšťanů. Cítíš jako Pozemšťan."

,,Nevím a nechci to vědět," odpověděl pomalu Tronar Woolver.

„Zdá se, že Pozemšťané nesnášejí nátlak," řekl Grek 1, jako by neslyšel. „Přesto provedeš, co jsem ti nařídil, protože v opačném případě bys aktivoval bezpečnostní pojistku."

,,Proč se bavíme o věcech, které leží kdesi v budoucnosti?"

„Budoucnost je důležitá a logicky pracující rozum dovede jisté věci předvídat."

„Například svou smrt."

Grek 1 dal pokyn robotovi a vnitřní příčka se rozjela.

„Já vím, co se s tebou stane," řekl ještě Grek 1, „a přesto si nejsem jistý. Reakce Pozemšťanů jsou nevypočitatelné. Právě proto se musím naučit znát jejich mentalitu."

„Jak chceš pochopit pocity, kterých sám nejsi schopen?"

„Nenávidím Akonany a Arkonidany. Pozemšťané nenávidí mě. Jaký je rozdíl mezi nenávistí Maahka a Pozemšťana?"

„Pozemšťané neznají jen nenávist," řekl duplikát.

„Možná jsem měl věnovat víc času pocitům tvého originálu," prohlásil zamyšleně Maahk.

Příčka se zasunula. Woolver se musel připravit na krátký let prostorem k akonské lodi. Grek 1 mu určil každý krok.

Vnější příčka se rozjela a Woolver pohlédl do prostoru. Tady, téměř v centru galaxie, to byl fascinující pohled. Tím se ale nesměl zdržovat Zapnul přenosný agregát a o chvíli později přistál v příčce křižníku. Když se otočil, temná masa maahkské lodi zabírala celý výhled.

Woolver zavřel příčku a vstoupil do vnitřních prostor lodi, kde byl sám s osmi sty paralyzovanými Akonany. Na můstku odložil

skafandr a poprvé ve svém krátkém životě dýchal bez kyslíkového přístroje.

Před ním na zemi ležel Kal-Rah. Woolver neměl žádnou možnost pomoci Akonanům z bezvědomí a ani neztrácel čas zbytečnými pokusy.

Na palubu lodi si přinesl několik věcí. Měl miniaturní vysílačku k nouzovému spojení s Grekem 1 a bombu, jejíž brizance stačila k tomu, aby zničila celý akonský křižník.

Nepravý major se s neprostupným výrazem ve tváři posadil před hypervysílač. O chvíli později byl na hyperkrátkých vlnách vyslán kód flotily Solárního impéria.

5.

Brawhrzwaran byl roztřesený stařec. Planeta, ze které pocházel, byla tak maličká, že na ní žilo právě jen padesát dalších roztřesených starců, se kterými se hádal o to, kdo by jí měl vládnout.

Brawhrzwaranovi se po dlouhých bojích o moc podařilo se nechat korunovat králem a nyní byl na cestě na Zemi, aby tam vedl jednání jako zástupce hvězdné říše Andraswar. Brawhrzwaran si k údivu podplukovníka Dunnegana počínal jako vyslanec mocného národa. Šikanoval posádku lodi LOS ANGELES a jen zřídka vycházel z lodní kuchyně, kde cpal své vyzáblé tělo lahůdkami.

Podplukovník Dunnegan se mučil otázkou, co vlastně provedl, že zrovna on musel vzít na palubu toho starého Arkonidana. Loď, která měla původně Brawhrzwarana dopravit na Zemi, odpadla, a tak krále Andraswaru musela převzít normální hlídková loď.

Rozkazy, které Dunnegan obdržel z velitelství flotily, mu ukládaly, aby se vrátil na Zemi až po ukončení kontrolního letu. Ani na Zemi patrně neměli o krále valný zájem.

Když byl plukovník toho dne již potřetí volán do Brawhrzwaranovy kabiny, šel. Ačkoliv si byl vědom nicotnosti tohoto Arkonidana, cítil, že je povinen chovat se k němu jako k důležitému hostu.

Dveře do Brawhrzwaranovy kabiny byly otevřené. Dunnegan slyšel starce sténat. V duchu se ptal, jestli někdo z posádky neztratil nervy a jednoduše tohoto Arkonidana nepraštil. Brawhrzwaran byl na lůžku a přes vyzáblé tělo měl rozprostřenou barevnou pokrývku.

Dunnegan byl vysoký, ramenatý muž, který působil energickým dojmem. Do kabiny ale vstoupil váhavým krokem.

Král se na něj opovržlivě podíval. „Proč jste nezaklepal?"

Dunnegan ukázal palcem za své rameno. „Dveře byly otevřené. Ostatně jsem si myslel, že jste v lodní kuchyni."

„Titulujte mě Veličenstvo!" nařídil stařec. „V lodní jídelně jsem byl a vzal jsem si ředkvičkový salát. Od té doby mi je zle."

„To je mi líto, Veličenstvo," pospíšil si s ujištěním Dunnegan.

„Tato loď je létající mučírna," tvrdil hvězdný král. „Jak dlouho

poletíme?"

„Máme před sebou ještě jeden důležitý úkol, Veličenstvo."

Starý Arkonidan vstal, omotal kolem sebe pokrývku a jako oživlá mumie přistoupil k Dunneganovi. „Co vy jste vůbec za důstojníka? Jak se mohl Perry Rhodan opovážit vydat mě do rukou právě vám?"

Rhodan patrně neměl nejmenší ponětí o existenci tohoto jedovatého skřeta, jehož království bylo obydleno padesáti dalšími jistě stejně jedovatými skřety.

„Místnost je špatně vytopená," stěžoval si Brawhrzwaran a v jeho zapadlých očích blýsklo.

„V lodní kuchyni je tepleji," poznamenal Dunnegan.

„Co tím chcete naznačit?" vyštěkl král.

Dunnegan rychle ustoupil. „Nic, Veličenstvo."

Stařec považoval Dunneganův ústup za signál k útoku. Chtěl se na podplukovníka vrhnout, ale přišlápl si deku a zakopl.

Dunnegan jej stačil zachytit. „Máte ještě nějaká přání, Veličenstvo?"

„Chci na můstek."

Panebože! děsil se Dunnegan. Ale než mohl odpovědět, zaznělo z reproduktoru interkomu: „Prosíme kapitána okamžitě na můstek!" Výzva byla dvakrát opakovaná.

Dunnegan nechal krále stát a vyběhl z kabiny.

„Ne tak rychle, kapitáne!" volal Brawhrzwaran a utíkal za ním.

Dunnegan věděl, že se něco muselo stát. Jakmile vstoupil na můstek, vycítil doslova napětí.

„Zachytili jsme slabé impulzy, kapitáne," řekl Reagan, první důstojník na LOS ANGELES, korpulentní muž s temnými váčky pod očima. Díky nim vypadal smutně a když teď viděl vstupovat do centrály Brawhrzwarana, tento dojem se povážlivě prohloubil.

„Z nějaké lodi?" ptal se mezitím Dunnegan.

„Těžko říct, pane. Jde o tísňové volání. Vysílá nějaký Tronar Woolver, prý specialista USO."

Podplukovník luskl prsty. „To je on!" zvolal. „Mám rozkaz letět na Kahalo, jakmile dojde ke kontaktu s Woolverem."

„Znamená to snad, že v hlavním stanu čekají právě na tohle volání?"

„Jistě! Všechny hlídkové lodi ve středu Mléčné dráhy obdržely stejný rozkaz. Zjistil jste, odkud to volání přichází?"

„Ano, pane. Pozice vysílače se nemění. Proto je možné, že se nenachází na lodi."

Dunnegan se posadil do křesla:„Na Kahalo! LOS ANGELES má konečně příležitost udělat si jméno."

„Lepší příležitost než přítomnost krále na palubě si nemůžete přát!" zaskřehotal vládce Andraswaru.

„Dejte mu ředkvičky, Reagane! Nacpěte mu je do krku, aby už ze sebe nedostal ani hlásku!" zařval Dunnegan a potichu dodal: „Doufám, že tím nezpůsobím žádné mezinárodní komplikace."

LOS ANGELES přešla do lineárního letu.

* * *

Rakal Woolver zavřel oči a po hlavě skočil do malého bazénu ve sklepě budovy. Několik metrů plaval pod vodou, a pak se s prskáním vynořil.

Doktor Nardini seděl na rákosové židli na okraji bazénu. I v plavkách vypadal jako dokonalý gentleman.

Když Rakal připlaval blíž, lékař se usmál svým zdrženlivým způsobem: „Plavete velmi dobře, ačkoliv tato forma pohybu musí muži vašeho typu připadat poněkud konzervativní."

Woolver se znovu ponořil. Vnitřní hlas mu našeptával: Kdybys teď přestal plavat, utopíš se a bude po všem.

Dotkl se dna bazénu, otevřel oči a pocítil tlak teplé vody. Pak se odrazil nohama a vyplaval na hladinu.

„Už jsem myslel, že chcete překonat rekord v potápění," poznamenal lékař.

Woolver se nedostal k odpovědi.

Z malé vysílačky zaznělo zabzučení, Nardini ji uchopil a Woolver jej slyšel odpovídat: „Ano, je tady, pane."

Woolver vyskočil z vody a když převzal přístroj, ucítil zvláštní napětí.

„Major Woolver, pane," ohlásil se.

„Rhodan," zazněl hlas, který jako by přicházel z veliké dálky. „Očekáváme vás na palubě CRESTU II."

"Je... Stalo se něco, pane?"

„Myslím, že jsme se dostali do kontaktu s duplikátem vašeho bratra. Vypadá to tak, jako by se Maahkové snažili propašovat ho mezi nás."

Výraz v obličeji Rakala Woolvera se nezměnil. Nardini ale viděl, jak se mutantovy ruce sevřely.

„Dobrá, pane. Přijdu."

„Pošleme vám polohový impuls," řekl Rhodan. „Můžete skočit rovnou na palubu CRESTU II."

Woolver potvrdil příjem, oblékl se a zasunul vysílačku do kapsy. „Je to tady," řekl, „navázali kontakt s tou zrůdou."

„Budete muset splnit svůj úkol," prohlásil klidně lékař, který cítil mutantovo vzrušení.

„Děkuji vám za všechno, doktore."

Nardini mávl rukou. „Lituji jen, že vás nemohu doprovázet."

Rakal se soustředil na odraz impulzů, který Rhodan nechal vysílat na hyperkrátkých vlnách, a zmizel Nardinimu před očima.

* * *

Woolver se materializoval přímo na radiostanici CRESTU II a prošel kolem překvapeného operátora rovnou do hlavního prostoru velitelského můstku, kde jej už očekával Perry Rhodan, Atlan a Allan D. Mercant. Muži mutanta přátelsky pozdravili a nedali nijak najevo, že si všimli jeho rozčilení.

„Už je na palubě?" zeptal se Woolver. Všichni věděli, o kom mluví.

Odpověděl Atlan: „Nalézá se v centrální oblasti galaxie a odtamtud vysílá nouzový signál. Zachytila jej jedna z našich hlídkových lodí."

„Co podniknete, pane?"

Tentokrát promluvil Rhodan: „Odstartujeme, jakmile budeme mít na palubě andraswarského krále."

Woolver nakrčil čelo. „Kdo je to, pane?"

„To bych taky rád věděl. Mám dojem, že Podplukovník Dunnegan bude rád, až se ho zbaví."

„Nikdy v životě jsem neslyšel o království Andraswar," prohlásil Allan D. Mercant. „Podle toho, co říkal Dunnegan, je ten Brawr... -to je příšerné jméno - jen senilní Arkonidan, který se chce předvádět."

Rhodan obdržel hlášení, že pomocná loď, která odstartovala z LOS ANGELES, zakotvila v hangáru. Současně byl dán rozkaz ke startu svazku dvaceti plavidel.

Jeho Veličenstvo král Andraswaru vstoupil na můstek v okamžiku, kdy CREST II přešla na lineární let.

Brawhrzwarana doprovázel jeden důstojník.

Král si odmítavě změřil přítomné muže a kriticky prohlásil: „Jsem zklamán tímto přivítacím ceremonielem. Očekával jsem přijetí hodné hlavy státu."

V tomto okamžiku nebyl na můstku jediný muž, který by nezíral na vyzáblého mužíčka ve špinavé uniformě.

„Lituji, že mi okolnosti nedovolily přijmout vás náležitým způsobem, Veličenstvo," řekl Rhodan.

Královy oči se zaleskly. „Jsem rád, že se setkávám se vzdělanějším člověkem než je ten neotesaný Dunnegan. Rozhodně vás nebudu rušit v plnění vašich povinností."

Rhodan se uklonil. „Dám vám připravit nejlepší kabinu, Veličenstvo."

Král Andraswaru blahosklonně přikývl a nechal se odvést.

Rhodan hvízdl. „Proboha, kde Dunnegan toho chlapa sebral?"

„Vzpomínám si na dopis jistého Brawapatry," řekl Mercant. „Tehdy jsem si myslel, že jde o hloupý žert. Pisatel se prohlašoval za jediného dědice arkonského systému a požadoval z toho plynoucí práva. Tenhle chlap přišel jen proto, aby tytéž požadavky přednesl osobně."

„Někdo by mu měl říct, že nosí lokajskou livrej," poznamenal Atlan.

* * *

Ačkoliv pozemské lodi už léta prozkoumávaly střed galaxie, narážely tam stále na více neřešitelných záhad než ve všech ostatních sektorech najednou. Tato část univerza měla dokonce svou mytologii. Existovalo nesčetně legend a historek, jejichž pravdivost nebyla nikdy prozkoumána.

Shlukem sluncí kolem galaktického centra křižovaly tisíce hlídkových lodí a přesto bylo jasné, že to bude trvat ještě desítky let než budou nejvýznamnější slunce katalogizována.

Střed Mléčné dráhy až doposud neztratil nic ze svého tajemného kouzla a magickou silou přitahoval každého astronauta. Vnější oblasti galaxie se svými propletenými výčnělky se Pozemšťanům zdály mnohem méně zajímavé než centrum domovské Mléčné dráhy.

I Perry Rhodan, který tak často prolétal touto oblastí, stále pociťoval její magickou přitažlivost.

Tentokrát měl ovšem málo času na podobné pocity.

Silné přijímače CRESTU II registrovaly nouzové volání bytosti, která si říkala Tronar Woolver. Sdělovala blížícím se zachráncům, že se nachází v největším nebezpečí.

Rhodan věděl, že se Maahkové snaží propašovat duplikát k Pozemšťanům co možná nejméně nápadnou cestou a dával si dobrý pozor, aby nevlétl do pasti. Nicméně byl velmi zvědavý, co má Tronar Woolver připravené, aby učinil svůj návrat věrohodným.

Atlan patrně myslel na totéž, protože řekl: „Maahkové jistě logicky vykalkulovali něco zvláštního. Zakrátko patrně začne představení, které bude vypadat velmi věrohodně."

„Maahkové možná duplikát vysadili na větší meteor," vyslovil domněnku Mercant. „Vědí, že úspěch může mít jen geniální myšlenka."

„Možná se pokusí o co nejjednodušší cestu," namítl Atlan. „Čím bude Woolverův návrat méně komplikovaný, tím bude věrohodnější."

"Já budu vědět hned, jestli je to můj bratr," ozval se Rakal Woolver.

Rhodan pohlédl na mutanta. „Vy se budete muset držet zpátky. Nesmíte se s duplikátem sejít dříve, než bude schopen vyrovnat se s

vnější podobou mezi vámi."

„Třeba si bude myslet, že má před sebou další duplikát," poznamenal plukovník Cart Rudo, kapitán vlajkové lodi.

Svazek pozemské flotily se přiblížil k místu, odkud zaznínal nouzový signál. Rhodan nyní neodcházel od monitorů zaměřovače.

První se pohnul lokátor hmoty.

„Osamělé vesmírné plavidlo, pane!" hlásil plukovník Rudo.

„Pokuste se dostat předmět na obrazovky!" nařídil Rhodan.

Muži napjatě hleděli na přístroje. Pozemské lodi se nezadržitelně řítily k cíli. Patrně nešlo o past, protože v tomto sektoru se nacházela pouze jediná loď.

Na obrazovce se objevily obrysy.

Rhodan nevěřícně zíral na dobře známou siluetu kulové lodi se zploštělými póly.

"Akonský křižník!" vypravil ze sebe Atlan. „Co to má znamenat?"

„Chtěl bych znát odpověď na tuto otázku," odpověděl Rhodan. „Maahkové vymysleli skutečně fantastický plán."

„Jak se duplikát mohl dostat na palubu akonské lodi?" ptal se Mercant. „Že by to Maahkové nastražili společně s Akonany?"

Rhodan sevřel rty. „Obávám se, že to je možné. Akonanům by bylo podobné zradit galaxii nepřátelům, aby z toho sami něco měli."

„Nevěřím, že Maahkové spolupracují s Akonany," řekl Atlan. „Při setkání s nimi Metanové museli pochopit, že se jedná o národ, příbuzný s Arkonidany. Nenávist, kterou k nám cítí, činí jakoukoliv spolupráci nepravděpodobnou. Věřím, že Maahkové se křižníku zmocnili násilím. Oni dokáží vymyslet plán, aby se nezdálo, že s ním Maahkové mají něco společného."

Rhodan stáhl obočí. „Uvidíme."

6.

Společně s ním bylo na palubě osm set Akonanů. Přesto byla bytost, která se jmenovala Tronar Woolver, sama. V lodi bylo ticho. Tak ticho, že Woolver slyšel své kroky i přes přilbu akonského ochranného obleku.

Duplikát seděl vedle paralyzovaného velitele ASTAGUNU a díval se na něj. I Akonan měl oči otevřené, ale bez života.

Jako ta obrovská ryba tehdy na Imartu, napadlo duplikát. Pamatoval si, jak jeho originál snímal rybu z udice. A najednou si vzpomněl, že na břehu potoka vedle něj někdo seděl.

Kdo? Proč je tato osoba jen stínem v jeho paměti?

Prudce se naklonil a strčil do Akonana: „Probuď se!"

Kal-Rah se nepohnul. Jeho organismus slabě pracoval, ale vědomí bylo vyřazeno.

A to bylo jen dobře.

Ale kdo byl ten muž tehdy u potoka? ptal se zoufale sám sebe Tronar Woolver. Cítil, že na odpovědi na tuto otázku závisí jeho život. Na všechny ostatní osoby, se kterými se setkával na Imartu, si vzpomínal, třeba na starého osídlence, který žil ve srubu za městem a tvrdil, že jednou najde zlato. Pak tu byl starý Parny s ostrýma dravčíma očima... a ten stín.

Stín a on si rybu upekli na otevřeném ohni na dvoře domu na okraji města. Duplikát měl dojem, že znovu cítí na jazyku tu příjemnou chuť. Vzpomněl si, jak oddělil hlavu a vyňal vnitřnosti, ale o chutné maso se s kýmsi rozdělil.

Kdo to byl? Přízrak?

„Přízraky neexistují," řekl sám k sobě. „Vyjma těch, které vycházejí z duplikátorů Maahků."

Tronar Woolver se otřásl. Mohl být rád, že si na to nevzpomněl dřív. Grek 1 by ten stín neúnavně stíhal.

Nepravý specialista USO odepnul od opasku bombu a potěžkal ji v dlani. Akonané mu byli lhostejní, ale jeho život mu připadal stejně nesmyslný jako smrt.

Kdesi u opasku zaznělo sotva slyšitelné zabzučení. Duplikát

rozepnul sponu, stiskl dva nýtky a vytáhl speciální mikrovysílačku.

„Blíží se svazek pozemských lodí," promluvil hlas Greka 1. „Musíš se připravit."

„Ano."

„Woolvere!"

„Ano?"

„Mysli na zranění."

„Ano," odpověděl potřetí Woolver a spojení bylo přerušeno. Tronar pečlivě skryl vysílačku do opasku a položil bombu na stůl. Každý pohyb měl nacvičený z maahkské lodi.

„Sejmout víčko," předříkával si polohlasem a sundal vrchní část.

"Nastavit zapalování," prohlásil monotónně. Jediný impuls, který nyní vyšle ze speciálního přístroje, aktivuje bombu.

„Opět upevnit víčko."

Nechal bombu na stole a šel k přepážce. Zase měl ten pocit, že vedle něj stojí stín a s jeho existencí se mu ticho na lodi zdálo ještě tíživější.

Otočil se na stůl, na kterém ležela zdánlivě neškodná bomba a zamumlal: „Stíne, jestli máš jen nějakou moc, musíš zabránit té explozi!"

A pak pospíchal z můstku do hangáru, kde měl připravenou nejmenší pomocnou loď. Než odstartoval, musel vykonat ještě něco. Dlouho pochyboval, jestli vůbec bude schopen udělat něco tak nelidského.

Bytost, která se jmenovala Tronar Woolver, prolezla příčkou do pomocné lodi a zapnula displej, na kterém se ukáže čas k opuštění hangáru.

„Stíne, přišel čas, kdy budu potřebovat pomoc."

Ale nebyl tu nikdo a duplikát to věděl. Bezpečnostní pojistka jej přinutila dělat to, co mu bylo nařízeno.

Jediným pohybem tasil zbraň. Dotkl se tlačítka a příčka se zavřela. Čekal, až se uvnitř malé lodi vyrovná tlak, pak zvedl zbraň a třikrát zmáčkl spoušť.

Tronar Woolver, duplikát specialisty USO, splnil rozkaz a sám sobě způsobil těžká zranění.

Střely měly kromě bolesti ještě jeden účinek: Stín zmizel.

Nepravý Woolver potřeboval několik minut, než překonal bolest a doplazil se k displeji. Doufal, že pozemské lodě tu budou každou chvíli, protože se obával ztráty vědomí.

Příčka hangáru se rozjela, takže už stačilo jen pohnout pákou a loď bude katapultována. O další se postarají Pozemšťané.

Woolver se zády opřel o opláštění ovládacího pultu. Musel sebrat všechny síly, aby neodstartoval příliš brzy.

Plán by byl ohrožen, kdyby nepočkal, až se pozemské lodě objeví na obrazovkách. Nebylo snadné koncentrovat se na sledování přístrojů a Woolver litoval, že tu nemá žádný prostředek proti bolesti.

Se zaťatými zuby se mu podařilo vytáhnout se do pilotního křesla. Výkon jej vyčerpal natolik, že na několik okamžiků ztratil vědomí.

Když se probral, škubl sebou a přimhouřil oči, aby lépe viděl na obrazovku. Na její svítící ploše se objevilo několik pulzujících bodů.

Byli tady.

Woolver vykřikl bolestí, když zvedl ruku s chtěl sáhnout na startovací páku. Nakonec se mu nějak podařilo ji uchopit a přitáhnout k sobě.

Tlakové absorbéry neutralizovaly účinky okamžitého zrychlení, takže Woolver necítil, kdy byla malá loď vystřelena z hangáru. Pustil páku a zhroutil se do křesla. Pak sáhl k opasku, rozepnul sponu a vyslal impuls. Ve stejném okamžiku vybuchla bomba na palubě ASTAGUNU. Woolver ztratil vědomí.

* * *

Muži na můstku vlajkové lodi hleděli na atomový oblak, který se pomalu začal rozplývat.

„Teď už nerozumím vůbec ničemu," řekl Mercant. „Kdo zničil tu loď?"

„Odpověď na tuto otázku nám jistě dá pasažér té pomocné lodi, která se oddělila od mateřské," řekl Atlan. „Vsadím se, že to je falešný Woolver."

„Pokud je to tak, jsem opravdu zvědavý na jeho historku,"

prohlásil Atlan.

Technici z velkého hangáru dostali rozkaz přitáhnout malou loď vlečnými paprsky, protože to vypadalo, že není řízena.

Rhodan vydal ještě několik rozkazů, a pak společně s Rakalem Woolverem opustili můstek.

„Myslete na to," nabádal mutanta Rhodan, „že duplikát vás nesmí vidět, ale vy musíte vidět jeho. Držte se v pozadí."

„Vy si myslíte, že je na palubě?"

„Všechno tomu nasvědčuje."

„To znamená, že on sám zničil akonskou loď?"

„To se teprve dozvíme."

Rhodan nechtěl mutanta zbytečně trápit pohledem na duplikát jeho bratra, ale považoval za správné, aby si Rakal zvykl na falešného Tronara, jehož roli měl převzít.

Rhodan s Rakalem vstoupili do kontrolní místnosti, která byla hermeticky uzavřena, a tak mohli sledovat přílet lodi, aniž by si museli oblékat skafandry. Příčka se pomalu rozestupovala.

Rakal Woolver se upřeně díval do ohromného hangáru. Viděl řadu bojových robotů a i technici v lehkých ochranných oblecích byli ozbrojeni.

Rakal byl dost inteligentní na to, aby pochopil, proč jej sem Rhodan přivedl. Kousal se do rtu, ale ve Rhodanově obličeji nebylo znát žádné pohnutí.

Pak se objevila pomocná loď a měkce se posadila na podlahu. Okamžitě byla obklopena roboty a Rakal se přidržel zábradlí. Čekal, že opláštění lodi pukne jako skořápka a objeví se muž, který bude vypadat jako jeho bratr. Ale nestalo se nic.

Rhodan zapnul mikrofon, jehož pomocí se dorozumívali technici v hangáru: „Pokud se dvířka lodi neotevřou do tří minut, proniknětе dovnitř!" rozkázal.

Po době, která Rakalovi připadala mnohem delší, se dvířka sama otevřela. Mutant se odvrátil a zaslechl Rhodanův hlas:

"Je důležité, abyste se díval od prvního okamžiku."

Woolver sebral všechny síly a pohlédl na osvětlený obdélník. Opět chvíli trvalo, než se něco stalo.

Pak se objevilo tělo v ohořelém skafandru, které se jen namáhavě

plazilo po podlaze.

Technici se rozběhli, zvedli neznámého a otevřeli jeho helmu. Woolver zašeptal: „To je on!" a sešel z pozorovací rampy. Rhodan jej nechal samotného a Rakal mu za to byl vděčný. Bytost měla Tronarův obličej, ale duševní spojení, které bylo mezi bratry, nefungovalo.

Rakal Woolver měl v prvním okamžiku pocit, že toho tvora musí zabít. Pak si uvědomil, že stejně nikdy nezapomene na pohled na tu tvář a že skutečnými viníky jsou Maahkové. Příchod duplikátu byl pro Rakala Woolvera výzvou, které se nevyhne.

Půjde na loď Maahků.

* * *

Ještě než Rhodan došel na můstek, setkal se s králem z Andraswaru, kterého doprovázel člen posádky CRESTU II s krajně nešťastným výrazem.

„Promiňte, pane," řekl strážce, „nemohu Jeho Veličenstvo udržet v kabině."

Brawhrzwaran sjel muže zničujícím pohledem a řekl Rhodanovi: „Už dávno jsem pochopil, že na této lodi se děje něco neobyčejného. Rád bych byl přítomen probíhajícím událostem."

„Desátníku, postarejte se, aby král během příštích hodin neopouštěl kabinu," řekl Rhodan, aniž by pohlédl na starce.

Brawhrzwaran ustoupil o krok a zvedl obě ruce. „To nemůžete myslet vážně! Vy nevíte, koho před sebou máte!"

„Desátníku!" Víc Rhodan neřekl.

Strážný popadl protestujícího vládce Andraswaru a lehce jej před sebou sunul k antigravitační šachtě.

Brawhrzwaran počastoval Rhodana i desátníka několika nadávkami a poněkud nedůstojným způsobem zmizel ve výtahu. Rhodan se za ním díval s nakrčeným čelem. Buďto byl ten Arkonidan blázen, nebo hrál dokonale nastudovanou roli. Jeho zájem o dění na palubě byl v každém případě podezřelý. Rhodan se touto věcí chtěl zabývat hned jak bude vyřízena záležitost s duplikáty.

Atlan mu vyšel vstříc:

„Duplikát byl dopraven na palubní kliniku. Má zranění pocházející od termozbraně. K boji nedošlo, způsobil si je sám na rozkaz Maahků."

„Zdá se, že si jsi naprosto jistý," řekl s mírným posměchem Rhodan.

„Bohužel s ním zatím nemohu mluvit."

„Pošlu na kliniku Johna Marshalla a Guckyho. Mohli by se pokusit číst jeho myšlenky," řekl Rhodan a změnil téma: „Brawhrzwaran byl na cestě sem a sbírá informace. Co si o tom myslíš?"

„Je střežen?"

„Ano, ale raději k němu pošlu specialistu."

Mezitím se dostavil i Mercant. „Mohlo by se stát, že duplikát zemře," řekl. „Pak by Rakal jen těžko mohl převzít jeho roli."

Rhodan přikývl a prostřednictvím interkomu dal rozkaz Johnu Marshallovi a Guckymu, aby se dostavili na můstek.

Myšob se materializoval na klíně plukovníka Ruda. „Pokaždý, když si zdřímnu, musí mě někdo vyrušit," stěžoval si.

Rhodan se podíval na hodinky. „Tvoje zdřímnutí se nejvíc ze všeho podobá zimnímu spánku. Je na čase, abys něco dělal. Příliš tloustneš."

Gucky přejel prackami po svých bocích.

„Měli bychom mu předepsat dietu," uvažoval nahlas Mercant.

Gucky se po sobě podíval. „Opravdu si myslíte, že je to tak zlý?"

„Jsi ještě tlustší než Gecko," prohlásil Atlan. „Chybí ti pohyb. Neuděláš krok a teleportuješ se i na nejkratší vzdálenosti. Nejen, že jsi tlustý, ale zadělávᾶš si na potíže s játry a srdcem."

„Ne! Ujišťuju vás, že začínám nový život."

John Marshall, který právě vešel, zaslechl jen poslední slova. „Proboha, co je s tebou, maličký?"

„Víš ty vůbec, že už jsem pomalu jednou nohou v hrobě?" stěžoval si Gucky.

Marshall se nechápavě díval na přítomné. „Co se vlastně stalo? I já jsem pozoroval, že Gucky je v poslední době nějaký netečný."

„Ach ne!" zasténal Gucky.

„Proti všem neduhům ti nejlépe pomůže dieta," utěšoval jej

Rhodan. "A když k tomu ještě budeš cvičit..."

Gucky se chtěl uklonit a málem pod ním podklesla kolena.

„Kdo mi sestaví dietu?" chtěl vědět.

„Major Bernard," odpověděl Atlan.

Tentokrát se Gucky opravdu polekal. „To mi přece nemůžete udělat!" naříkal. „Nemám nic proti pěkné malé dietě, ale nesmí jít o hladovění! U Bernarda bych musel bojovat o každou mrkev!"

„V boji se staneš mužem!" pronesl pateticky Marshall. „Proč jsme tady?"

„Na palubní klinice leží duplikát Tronara Woolvera," řekl Rhodan. „Pokuste se s Guckym vyzkoumat, na co myslí. Potřebujeme vědět, jaké dostal rozkazy."

* * *

Duplikát se probudil s příjemnými pocity a naprosto bez bolesti. Chvíli ležel se zavřenýma očima, nemyslel vůbec na nic a úplně se poddal pocitu oproštění od všeho. Nějakým způsobem tušil, že jde o účinek léků, protože se pamatoval na svá zranění.

Pach spáleniny byl ale pryč a nepravý Tronar Woolver byl obklopen vůní sterilní čistoty. Ležel na měkkém lůžku a byl čímsi pokryt, patrně obvazy.

Pak pocítil uspokojení, že se mu podařilo provést první fázi jeho úkolu, a otevřel oči.

Ležel sám v prostředně velké, hezky zařízené místnosti. U dveří byl připraven medirobot. Vedle lůžka stála váza s umělými květinami.

Uvěřili mi, pomyslel si duplikát Robot si všiml, že pacient je vzhůru a řekl skřípavým hlasem: „Bylo by lepší, kdybyste se zatím nehýbal, majore Woolvere. Ještě to chvíli potrvá, než budete moci opustit lůžko."

Duplikát se usmál. Pokusil se promluvit, ale už jen prohlížení místnosti jej úplně vyčerpalo. Chtělo se mu spát a cítil se v bezpečí. Pozemšťané jej jistě nebudou vyslýchat, dokud nebude mít dost sil.

Nemohl vědět, že venku stojí dva nejschopnější mutanti Solárního impéria, kteří vědí o každé jeho myšlence.

Nepravý Tronar Woolver nevěděl nic o mutantech.
Nevěděl ani to, že hraje jednoho z nich.

* * *

„Navzdory očekávání jsme se dověděli hromadu věcí," hlásil John Marshall. „Naštěstí nemá v paměti žádný blok. Opravdu to je duplikát."

„Když jsme přišli ke kabině, byl při vědomí," vykládal Gucky a obnažil svůj hlodavý zub. „Obvykle neposlouchám za dveřmi," prohlásil jakoby omluvně.

Pro Rhodana byla tato známka zdvořilosti novinkou, na kterou ovšem nebyl čas. „Co jste se dověděli o jeho úkolu, Johne?"

„Domněnky admirála Atlana jsou naprosto přesné. Duplikát má hrát roli Tronara Woolvera a má se pokusit dostat k osobám, které mají na starosti justovací stanici. Velitel Maahků kromě toho očekává bližší informace o našem opěrném bodu na Kahalu."

„Maahkové netuší, jak se Tronar Woolver mohl dostat na palubu jejich lodi," pokračoval Gucky. „Duplikát má za úkol objasnit Tronarovu metodu. Oni se domnívají, že musí jít o transmiter nového druhu."

„Maahkové tedy vědí méně než jsme se obávali," prohlásil Rhodan. „Nám se hodí, že nemají nejmenší ponětí o schopnostech mutantů. Grek 1 pevně věří v úspěch svého plánu. Samozřejmě, že duplikát dopravíme na Kahalo, ale jen proto, aby Rakal Woolver mohl převzít jeho roli."

„Jakmile zraněný zesílí, půjdu k němu," řekl Atlan. „Bude mě považovat za svého nadřízeného a jsem zvědavý..."

Zapípal interkom. „Hovoří desátník Lowan, pane. Král je pryč!"

Rhodan přiskočil k mikrofonu: „Chci znát podrobnosti, desátníku!"

„Poslal jste mi toho specialistu, pane, a když nahlédl do kabiny, byla prázdná."

„Nejspíš má u sebe deflektor, učinil se neviditelným a opustil kabinu. Už dávno nevěřím, že to je král. Musíme ho co nejrychleji najít. Bylo mi hned podezřelé, jak se mohl dovědět, že se něco děje."

Rhodan zvedl obočí. „Už vím, co hledá!"

„Duplikát," poznamenal Allan D. Mercant.

„Jistě. Ostatně, on neví, že to je duplikát. Při zachycení pomocné lodi byl jistě někde u hangáru."

„Co myslíš, kdo je ten král?" zeptal se Gucky.

„Akonský špion," odpověděl Rhodan.

* * *

Gucky objevil krále Andraswaru v blízkosti palubní kliniky. Myšob se muži, který byl pro něj neviditelný, neukázal, ale nejprve prozkoumal jeho myšlenky. Vyšlo najevo, že Brawhrzwaran hledá muže, který se dostal na palubu v pomocné akonské lodi. Král se domníval, že se jedná o Akonana, chtěl se s ním spojit a pomoci mu.

Gucky se koncentroval na deflektor a svými telekinetickými silami jej vypnul. Brawhrzwaran se stal viditelným, aniž si toho byl vědom. Gucky dělal, že náhodou prochází chodbou a že Arkonidana nevidí. Těsně vedle krále se zastavil a prohlásil:

„Muže, kterého hledáte, najdete v jiné části lodi."

Král Andraswaru byl možná špatný špion, ale uměl bojovat. „Skutečně?" řekl a oběma rukama hmátl po Guckym.

Gucky jej telekineticky vynesl do výše tří metrů a držel jej pod stropem chodby. Král jej zasypal nadávkami.

„Jak negalantní výrazy, Veličenstvo," prohlásil uraženě Gucky. „Co by řekly vaše dvorní dámy, kdyby slyšely taková slova?"

„Vzdávám se. Všechno vám vysvětlím," řekl Brawhrzwaran.

Gucky jej nešetrně nechal spadnout a uvědomil můstek. O chvíli později už byli v kontrolní místnosti CRESTU II.

Brawhrzwaran si zamračeně měřil muže, kteří se tam sešli.

„Veličenstvo," začal Rhodan, „nečekal jsem, že jste takový břídil."

Brawhrzwaran si oběma rukama stáhl bioplastovou masku a odhalil mladý obličej s napjatou pletí. Zároveň ztratil stařecké držení těla.

„Odhalili jste mě jen náhodou," prohlásil špion. „Z LOS ANGELES by mě byli vysadili na Zemi a já bych se ztratil dřív, než

by kdokoliv přišel na to, kdo je opravdu král Andraswaru."

„Kdybyste zůstal ve své kabině, patrně bychom vás vůbec neodhalili," poznamenal Atlan.

„Máme nasazeny stovky agentů. Stejně nedostanete všechny. Kdyby mě Dunnegan nepředal sem, nepřišli byste ani na mě."

„Jaké je vaše pravé jméno?"

„Zar-Ban."

„To mi není neznámé," prohlásil Allan D. Mercant. „Pokud si vzpomínám, tento muž patří k elitě akonské tajné služby."

Zar-Ban se s cynickým úsměvem rozhlédl. „Byl bych vám vděčný, kdybych se směl vykoupat a převléknout. Tento oblek mi je odporný."

„Já se domnívám, že Vašemu Veličenstvu sluší," prohlásil pomalu Rhodan. „Bohužel vás musím požádat, abyste se vrátil do své kabiny. Jsme nuceni vás internovat a hlídat dvěma strážními roboty, než budete předán galaktické tajné službě."

„Dlouho se z vítězství těšit nebudete," řekl Zar-Ban a bez odporu se nechal odvést.

„Neví, co se tu odehrálo a lze věřit i tomu, že na palubě CRESTU II nebyl úmyslně. Jeho cílem byla Země, kde měl sbírat informace pro akonskou tajnou službu," řekl Rhodan.

„To ale dokazuje, jak jsou nyní Akonané aktivní," vmísil se plukovník Cart Rudo.

„Oni tuší, že se něco děje," řekl Rhodan a v duchu se ptal, kolik akonských agentů je v současné době na Zemi.

Akonané nepředstavovali pro Solární impérium bezprostřední nebezpečí, ale pokud by se jim ponechala volnost, snadno se nebezpečnými mohli stát. Bylo pravděpodobné, že invaze Maahků je na spadnutí. Za těchto okolností byla aktivita Akonanů dvojnásobně nebezpečná. Brzy mohlo dojít k rozhodující bitvě, do které bude nutno nasadit nejlepší zbraně.

Jednou byl i Rakal Woolver.

7.

Rakal Woolver vypadal klidně, ale Atlan cítil, že to mutant jen předstírá. Imarťan byl ještě pod dojmem šoku, který mu způsobil pohled na Tronarova dvojníka.

Nestranný pozorovatel, tím spíš Arkonidan, mohl jen těžko pochopit, jak hluboko zakořeněný byl pocit vzájemné sounáležitosti u Tronara a Rakala Woolvera.

Atlan zapnul přenosový přístroj v Rakalově kabině. "Budete moci poslouchat můj rozhovor s duplikátem, majore," řekl. „Je potřeba, abyste poslouchal velmi pozorně."

„Můžete se na mě spolehnout, pane."

„Vypadáte unaveně," poznamenal Atlan. „V každém případě dám hovor nahrát."

„Proč považujete tento rozhovor za tak důležitý?"

„Maahkové nevědí, jak se váš bratr mohl dostat na palubu jejich lodi. Duplikát to má vyzkoumat. Má u sebe mikrovysílačku, pomocí které udržuje spojení s Maahky. Doufáme, že jim oznámí to, co mu já řeknu."

„Chcete ho obelhat?" zeptal se mutant.

„Ano. Přistoupím tím na jeho hru."

Rakal Woolver začal neklidně přecházet. „Ta hra s duplikáty se nakonec jen zamotá a udělá se spousta chyb," přemýšlel nahlas.

I Atlan věděl, že to není vyloučené. Navíc znal Maahky a bylo mu jasné, že Grek 1 při sebemenším náznaku nebezpečí změní plán.

Nicméně chyby se jako první dopustili Maahkové tím, že poslali dvojníka k Pozemšťanům. Na mužích Solárního impéria teď záleželo, aby tuto chybu obrátili ve svůj prospěch dříve, než Grek 1 přijde na to, že se jí dopustili.

Podle úsudku Rakala Woolvera trvaly přípravy příliš dlouho. Bál se, že vrazi jeho bratra budou mít čas stáhnout se do pozadí a zároveň cítil, že ani smrt Metanů nevyplní prázdnotu v jeho duši.

„Duplikát je předsunutou hlídkou Maahků v našich řadách," zazněl do jeho myšlenek Atlanův hlas. „Když se nám podaří místo něj poslat zpátky vás, budeme na předsunutém místě my."

Atlan se otočil ke dveřím. „Vedeme nepřetržitý boj o svou existenci," řekl klidně. „Čím dále pronikáme, tím víc se boj vyostřuje. Nemůžeme se mu vyhnout, jinak by byla pozdržena evoluce lidské rasy."

„Mluvíte jako Pozemšťan - a jste přece Arkonidan, pane."

„Každý z nás musí na něco zapomenout, majore."

Dříve než mohl mutant odpovědět, Atlan opustil jeho kabinu. Woolver musel myslet na svého bratra - dvojče. Stále mu připadalo nemyslitelné, že pocit Tronarovy blízkosti vyhasl. Nepřetržitá výměna myšlenek, která existovala mezi dvojčaty, byla pryč. Ustala v okamžiku, kdy byl Tronar Woolver položen do duplikátoru.

Kdysi se Rakal obával, že se s Tronarem zamilují do stejné dívky. Nikdy k tomu nedošlo, protože žádná dívka na Imartu o ně neměla zájem.

Rakal přistoupil k přenosovému zařízení a nastavil hlasitost. Musel dobře slyšet. Zatím byl jen posluchačem, ale brzy bude muset jednat.

O chvíli později zazněl z přístroje Atlanův hlas: „Zdravím vás, majore, jsem rád, že už je vám líp!"

Rakal Woolver tlumeně vykřikl. Připadalo mu strašné, že té stvůře prokazují péči a přátelství, které náleželo jeho bratrovi.

Rakal nastavil hlasitost na nejvyšší možnou mez a z reproduktoru zaduněl hlas, až přístroj rezonoval, ale Rakal jej neztlumil.

Hlas jeho bratra pronesl: „Nevěřil jsem, že by se mi to mohlo podařit, pane."

Rakal si přitáhl židli, sklesl na ni a po celou dobu hovoru se ani nepohnul.

* * *

Muž, který se v průběhu deseti tisíc let setkal s příslušníky nejrůznějších hvězdných národů, ovládal umění přetvářky. V jeho tváři se zračilo přátelství, i když duši měl plnou hněvu.

Přesto na okamžik znejistěl. Bylo mu řečeno, že duplikát vypadá jako Tronar Woolver, ale on přesto věřil, že najde nějaký rozdíl.

Muž, který byl zbaven obvazů, byl Tronar Woolver do nejmenšího detailu a Atlan se musel nutit, aby v něm viděl bytost, která jej chce obelhat.

„Gratuluji, majore," řekl Atlan, aby se vzpamatoval. „Dokázal jste nemožné."

Woolver odmítl chválu. „Nebylo to tak zlé, pane," řekl se stejnými rozpaky, s jakými by mluvil skutečný Tronar.

Od tohoto okamžiku Atlan věděl, že musí být opatrný na každé slovo. Duplikát sice necítil ohrožení, ale sebemenší příčina mohla vyvolat jeho podezření.

„Jak je možné, že jste tehdy tak náhle zmizel z Pulce K-NAMU, majore?" Atlan se dohodl s Rhodanem, že budou dělat, jako by nevěděli jak a kam specialista USO zmizel.

„Vy jste nepřišli na to, jak k mému zmizení došlo?" chtěl vědět duplikát a Atlanovi bylo jasné, že chce získat čas.

„Pulce prohledali naši nejschopnější vědci, ale nenašli nic," vykládal Atlan. „Proto jsem tak napjatý, abych se od vás dověděl víc. Jak jste se dostal na palubu akonské lodi?"

Duplikát se pokřiveně usmál. „Zní to úplně fantasticky, pane. Byl jsem vytržen z K-NAMU a jistou dobu jsem musel být v bezvědomí. V každém případě jsem se probral až na palubě těžkého křižníku ASTAGUN."

„To je ta loď, která explodovala, když jsme se blížili?" zeptal se Atlan, i když už znal odpověď. Maahkové chtěli, aby Pozemšťané uvěřili, že únos Tronara Woolvera inscenovali Akonané.

„Byla to táž loď, pane."

„Ale jak se to mohlo stát?" podivil se Atlan. „My neznáme žádný technický prostředek, jehož pomocí by bylo možné vytrhnout jediného člověka z cizí lodě a materializovat jej na jiném místě."

Tronar Woolver pomalu zavrtěl hlavou. „Myslím, že se budeme muset smířit s myšlenkou, že Akonané stojí před úžasným vědeckým objevem."

To se podívejme! pomyslel si sarkasticky Atlan. Za chvíli přijdou tajemné paprsky.

„Vypadá to, že vědci Modré soustavy vyvinuli metodu, kterou lze přenášet tělo na transportním paprsku," prohlásil klidně duplikát.

„Takový transportní paprsek by se mohl realizovat pouze na transmiterové bázi," uvažoval nahlas Atlan, „a transmiter je v každém případě jednocestný dopravní prostředek, chci říct, že musí být přepojen, pokud se má přepravovaná osoba vrátit na původní místo."

Duplikát k Atlanově překvapení odpověděl: „Chápu, co tím chcete říct. Na palubě Pulce není žádné zařízení podobného druhu. Právě proto se nabízí myšlenka, že se Akonanům podařilo zasáhnout do již vyzářeného transmiterového paprsku. Přepravovaný objekt pak patrně slouží jako převáděč."

To nebylo špatné, konstatoval v duchu Atlan.

* * *

Věří mi každé slovo, říkal si spokojeně duplikát. Skutečnost, že ani Pozemšťané nevědí, jak se jeho originál dostal z Pulce, mu ušetřila spoustu výmluv. Arkonidan se zeptal: „Co se stalo poté, když jste se materializoval na palubě ASTAGUNU?"

"Akonané chtěli jen učinit pokus. Výsledkem byli stejně překvapení jako já."

„To si dovedu představit," přizvukoval Atlan.

„Nezaváhal jsem a využil jejich překvapení," vykládal Tronar Woolver. „Naštěstí jsem se materializoval poblíž dveří. Okamžitě jsem vyběhl do neosvětlené chodby a dokonce jsem se dostal do hangáru."

Atlan nakrčil čelo. „Nechápu, proč po vás nepátrali."

Pozor, říkal si v duchu duplikát a zároveň se pokoušel o lhostejný výraz. „Patrně se domnívali, že jsem zmizel stejnou cestou, jakou jsem se objevil. Jinak si to vysvětlit nedokážu."

,,Nejspíš to tak bude," prohlásil zamyšleně Atlan.

„V hangáru jsem si vlezl do jedné z pomocných lodí," pokračoval duplikát, „a podařilo se mi nastavit hypervysílač, aby v krátkých odstupech vysílal nouzový signál. Pak jsem vylezl z lodi, protože mi bylo jasné, že Akonané musejí na ty signály přijít. Dveře jsem přivařil k příčce ukradenou termozbraní, aby se nedostali tak

snadno dovnitř a nevypnuli vysílač."

„To bylo prozíravé," poznamenal Atlan. „A co bylo dál?"

„Vrátil jsem se do skladiště zbraní a sebral jsem několik bomb. Podařilo se mi nastavit jejich časování, a pak mi pomohli sami Akonané. Mysleli si, že jsem na palubě lodi, ze které se vysílá, otevřeli hangár a chtěli loď vypustit. Použil jsem této příležitosti, vnikl do jiné lodi a podařilo se mi odstartovat ještě předtím, než vybuchly bomby. Zbytek znáte."

Zdálo se, že vyprávění zapůsobilo na tohoto Arkonidana, který byl současně nejvyšším šéfem USO. Duplikát se cítil dvojnásob v bezpečí. Ostatně tu nebyl žádný svědek, který by mohl jeho výpověď zpochybnit.

„Byl jste těžce zraněn, majore," řekl vážně Atlan.

„Toho jsem si vědom, pane. Cítím se dost slabý."

„Jakmile budeme na Kahalu, dostanete se do rukou nejlepších specialistů. Zapomenete na všechno, čím jste musel projít."

„Děkuji, pane."

„Nebudu vás déle obtěžovat. Hovor vás jistě unavuje. Přeji vám brzké uzdravení."

Duplikát byl až v přehnaně dobré náladě. Dosáhl vítězství, kterého ani nečekal. Byl to jeho úspěch, ne pravého Tronara Woolvera. Považoval to za důkaz, že duplikát nikterak nezaostává za svým originálem.

Zdvojenou bytost zachvátila ctižádost a pocit hořkosti byl ten tam. Věřil, že jej Grek 1 nechá žít, pokud bude pokračovat ve stejném stylu.

Pak rychle sáhl po opasku svého skafandru a s ulehčením se přesvědčil, že nikdo jeho věci neprohledával. Zmáčkl sponu a vytáhl mikrovysílačku.

* * *

Atlan se vrátil na můstek vlajkové lodi, kde odposlouchávali jeho rozhovor stejně jako Rakal Woolver ve své kabině.

„Lže jako galaktický obchodník, který chce prodat starou nákladní kocábku za cenu luxusní jachty," řekl Rhodan.

„Když pomyslíme, jak rychle se musí rozhodovat, nedělá to nijak špatně," konstatoval Mercant. „V jeho příběhu není jediné bílé místo. Zní to poněkud nepravděpodobně, ale duplikát staví na tom, že od specialistů očekáváme nepravděpodobné."

„Co teď udělá?" zeptal se Rhodan.

„Odešle kódovanou zprávu Maahkům," řekl Atlan.

„Musí ale počítat s tím, že na to přijdeme," namítl Rhodan.

„Kdybychom na to nebyli připraveni, asi bychom jeho hovor nezachytili," řekl Mercant. „Ale duplikát neví, že čekáme jen na to."

Impulsy byly odvozené ze společného jazyka Maahků kraahmaku a počítač na palubě CRESTU II je okamžitě začal dekódovat.

O dvě hodiny později Rhodan a Atlan věděli, o čem duplikát informoval Greka 1.

Odpověď maahkského velitele přišla o půl hodiny později.

8.

Duplikátova zpráva dorazila na palubu obří lodi Maahků v okamžiku, kdy Grek 1 začal pochybovat o úspěchu svého plánu.

Grek 1 od začátku počítal s nezdarem a připravoval se na úder, ale právě duplikát pozemského specialisty USO mu připadal jako jistý nástroj.

Grek 1 byl v soukromé kabině se svým jediným důvěrníkem, Grekem 7. Netoužil po přítomnosti vědců, kteří neustále vymýšleli další teorie, zda má duplikát ještě naději.

„Tronar Woolver byl naším jediným možným pojítkem s Pozemšťany," řekl Grek 1. „Pokud bude zabit, znamená to, že Pozemšťané odhalili jeho původ a budou dvojnásob opatrní."

„To by zpochybnilo nasazení druhého duplikátu," řekl Grek 7, který vždy přizvukoval svému nadřízenému. Pokud měl jiný názor, pokusil se jej Grekovi 1 nenápadně podstrčit tak, aby to vypadalo jako jeho nápad.

Grek 1 na to vždycky přistoupil. Byla to taková hra, kterou provozovali téměř nevědomky. Grek 7 se svědomitě staral o to, aby se Grek 1 cítil v převaze. Velitel musí mít tento pocit za všech okolností. Grek 7 měl důvěru Greka 1 jen proto, že ho dokázal přesvědčit o své loajalitě. Grek 7 se ve své roli zabydlel tak, že se skutečně pokoušel ve všem podvolovat veliteli.

„Pozemšťané jsou dost chytří na to, aby zabránili invazi," řekl Grek 1. „Víme o nich příliš málo na to, abychom mohli z jejich jednání vyvozovat závěry."

Tentokrát se Grek 7 nedostal k odpovědi, protože Greka 1 volali z můstku.

„Právě dorazila zpráva od duplikátu," zaznělo z reproduktoru.

Grek 1 beze slova přepnul na radiostanici a nařídil, aby mu zprávu poslali hned jak bude dekódovaná.

„Tedy žije," poznamenal Grek 7. „Dokonce měl příležitost odeslat hlášení. Jaké nyní dostane rozkazy?"

„To záleží na obsahu jeho zprávy."

O chvíli později se dověděli, že duplikát byl dopraven na palubní

kliniku vlajkové lodi, dále že ani Pozemšťané nevědí, jak mohl specialista USO zmizet z paluby Pulce, a že nehrozí žádné nebezpečí odhalení dvojí hry.

„Jaká bude odpověď?" ptal se operátor radiostanice.

Grek 1 se rozmýšlel jen krátce. „Duplikát se musí pokusit dostat na Kahalo. Pak obdrží další pokyny."

* * *

Odpověď Greka 1 byla přijata a dekódována. Rhodan litoval, že zpráva neříká vůbec nic. Bytosti, dýchající vodík, prokázaly svou opatrnost.

Maahkové tedy počítali s tím, že jejich agent pronikne na Kahalo. Rhodan měl poprvé pocit, že by se mohl podařit jeho plán s vysláním Rakala Woolvera místo duplikátu. Dosavadní úspěchy dokázaly, že lze přelstít i logicky uvažující Maahky.

„Dopřejeme mu klid," řekl Rhodan. „Budeme ho šetřit až do okamžiku přistání na Kahalu."

Rhodan dobře věděl o slabém místě svého plánu. Maahkové nesdělili duplikátu nic ze svých úmyslů. Nevěděl ani, co znamená přítomnost obří maahkské lodi uvnitř galaxie.

Toto se dověděli z telepatického prozkoumání myšlenek nepravého Tronara Woolvera.

Prostě to bylo tak, že Metanové mohli s minimálním rizikem dosáhnout nedozírného úspěchu. Kdyby Tronar Woolver nebyl mutant a neměl bratra dvojče, úmysly bytostí dýchajících vodík by se uskutečnily.

Rhodana rozčilovala neprůhlednost maahkských plánů. Až doposud každého nepřítele lidstva prohlédli a jasné byly i záměry úskočných Akonanů. S Maahky to bylo jiné.

Maahkové disponovali obrovskou flotilou.

Jedna gigantická loď z tohoto svazku křižovala v centru galaxie a dělala všechno, aby zabránila svému objevení. Na palubě této superlodi byl přístroj, který dokázal libovolně zmnožit jakoukoliv žijící bytost.

To všechno naznačovalo invazi.

Proč ale Maahkové posílají jen jednoho, bezbranný duplikát, když jsou schopni vyslat celé armády?

Rhodan si vzpomněl na jedno Atlanovo vyprávění z válek s Metany, které se odehrály před deseti tisíci lety.

„Maahkové se často vynořili na nejrůznějších místech a podnikali nejneuvěřitelnější manévry," vyprávěl zkušený Arkonidan. „Někdy jsme si už mysleli, že naši nepřátelé jsou šílenci, ovšem brzy jsme byli nuceni přiznat, že všechno, co Maahkové dělají, je dokonale promyšlené. Než jsme přišli na to, že každý protivníkův tah, třeba směšný nebo zdánlivě hloupý, má svůj význam, utrpěli jsme značné ztráty."

Rhodan chtěl za každou cenu zabránit, aby se stejně nevedlo Pozemšťanům. Proto musel udeřit jako první.

CREST II a doprovodná flotila zamířili na Kahalo. Odtamtud hodlal Rhodan vést protiútok.

9.

Rakal Woolver opustil CREST II ještě před přistáním. Použil zaměřovacího paprsku a skočil rovnou na povrch Kahala. Rhodan jej požádal, aby byl na klinice dřív než duplikát.

Woolver se materializoval na radiostanici, kam byl zaměřen paprsek a už cestou na kliniku potkal doktora Nardiniho. Lékař měl na sobě lesknoucí se oděv z ocelových vláken a vypadal jako ze žurnálu.

„No ne!" zvolal, „CREST II tu přece ještě není!"

„Během několika minut se dostane na oběžnou dráhu nad Kahalem," řekl Rakal a informoval lékaře, že duplikát má být okamžitě dopraven na kliniku.

Lékaři neušlo, že Rakal vypadá lépe. Události na palubě CRESTU II mu patrně pomohly.

„Za tři dny budu přeložen," vyprávěl Nardini cestou na kliniku. „Mám se stát spolupracovníkem oddělení medicíny galaktické tajné služby."

Rakal se usmál. „Neustále jste pracoval s nositeli státního tajemství. Vaše mlčenlivost byla patrně důvodem tohoto přeřazení."

„Jaké plány máte vy?" zeptal se Nardini.

„To nezáleží na mě," odpověděl mutant. „Především mě budou v hypnóze učit kraahmak."

„To znamená, že brzy převezmete roli duplikátu."

„Čekám jen na to," zamumlal Rakal.

Za řeči došli ke vchodu. Budova kliniky patřila k nejmenším na základně, ale její zařízení bylo špičkové.

Strážný u dveří poznal lékaře a nechal oba muže projít. Zesílená činnost akonských agentů donutila Rhodana k mimořádným bezpečnostním opatřením. Akonané zjistili, že ve středu galaxie se něco děje. Uvnitř Modré soustavy kolovaly nejdivočejší historky, a tak bylo jen přirozené, že celý roj agentů se snažil za každou cenu odhalit pozadí aktivity Pozemšťanů.

Rakal Woolver se musel ohlásit u šéfa kliniky doktora Lathama, cožbyl korpulentní pán se silnými rty.

„Máte provést takové přípravy, aby duplikát mohl být neprodleně umístěn do oddělené místnosti. Nesmí přijít do styku s nikým, kdo nezná Rhodanovy plány," řekl Rakal.

Lékař učinil patřičná opatření.

„Duplikát si způsobil těžké popáleniny," pokračoval Rakal, „ale už není v nebezpečí života. Jakmile bude ve svém pokoji, musíte ho přimět ke spolupráci."

„Cože? To ho mám lechtat injekční stříkačkou tak dlouho, až nám prozradí, co ví o Maahcích?" zavrčel doktor.

Woolver se ušklíbl. „Nebudete ho nutit k řeči násilím, doktore. V tom případě by jej umlčela jeho bezpečnostní pojistka. Jenom mu musíte vysvětlit, že některé léčebné procedury proběhnou v narkóze."

„Co by mohl namítat proti narkóze?" zeptal se nechápavě Latham.

„Víc než si myslíte. Proto je žádoucí, aby si myslel, že je tu v bezpečí. Musí vám uvěřit, že půjde jen o krátkou narkózu."

„Víc stejně nebude k ošetření jeho zranění nutné," zavrčel Latham.

Rakal se opřel oběma rukama o stůl. „Jakmile bude v povrchní narkóze, musí být přiveden do té nejhlubší, které jste tady na klinice schopni."

Latham vstal. Byl poněkud vyveden z míry skutečností, že mu nějaký laik určuje, co má dělat. „Co vůbec chcete?" zeptal se. „Vyléčit ho nebo zabít?"

Na Woolvera jeho rozhořčení nezapůsobilo. „Přesné pokyny vám dá Perry Rhodan."

Rhodanovo jméno se postaralo o to, že se šéf kliniky okamžitě uklidnil.

„Dám všechno připravit," rezignoval Latham.

Mutant použil lékařův komunikátor a spojil se s přistávací plochou. Věděl, že společně s duplikátem přijde na kliniku i Rhodan, Mercant a Atlan.

Přes přistávací stanici se uskutečnilo spojení s CRESTEM II. „Na klinice probíhají přípravy k přijetí duplikátu," hlásil Rakal.

„V pořádku, majore," zazněl Rhodanův hlas. „My nyní opustíme

CREST II." Rakal si už myslel, že hovor bude přerušen, ale Rhodan promluvil ještě jednou. „Postarejte se o své hypnoškolení. Je možné, že budete vyslán dříve než bylo plánováno."

„Ano, pane."

Latham počkal, až hovor skončí, a pak ukázal na dveře: „Omluvte mě, majore. Musím osobně dohlédnout na přípravy."

Woolver jen kývl, pomalu přešel k oknu a pohlédl ven.

Po přistávací ploše šli nějací muži a smáli se. Woolver musel myslet na to, jak často i velmi málo důležité události způsobují, že hodně lidí trpí. Možná bylo dobře, že lidé rychle zapomínají a přes leccos se dokáží přenést.

On to nedokázal.

* * *

Duplikát nedůvěřivě sledoval přípravy k transportu, ale věděl, že nesmí ukázat strach. Ještě horší to bylo, když se objevil Atlan.

„Transport bude poněkud nepříjemný, majore," řekl Arkonidan, „ale je nezbytné, abyste byl léčen na moderní klinice. Tady na palubě vás maximálně můžeme udržet při životě."

Nepravý Tronar Woolver zaťal zuby. „Opravdu myslíte, že bude nutná speciální léčba?"

Atlan se zatvářil udiveně. „Co je to s vámi, majore? Nechápete, jak těžká jsou vaše zranění?"

Duplikát rychle otočil hlavu, aby nebylo vidět, jak se jeho obličej vzrušením barví do temné zeleně. Cítil, že se chová jako blázen. Rychle řekl: „Pochopte, pane, že těžko snáším nečinnost. Rád bych byl co nejdříve opět nasazen."

„Dopravíme vás na Kahalo," usmál se Atlan. „Doktor Latham už postavil na nohy horší případy."

Při překládání na nosítka duplikát zasténal hlasitěji než odpovídalo jeho bolestem, aby Atlanovi zabránil v otázkách. Admirál se nad ním starostlivě sklonil, a pak pokynul robotům. Poměrně rychle dopravili nosítka do malé stíhačky.

Duplikát si vzpomínal na každou podrobnost uvnitř této lodi a dokázal pojmenovat jednotlivé předměty. V tomto ohledu se nemusel

ničeho bát.

Nosítka byla ukotvena, dovnitř vstoupil Atlan a příčka se zavřela. Duplikát nemohl vidět, že na palubě stíhačky je ještě Perry Rhodan a Allan D. Mercant.

Pilotoval sám Atlan a když po startovacím manévru přepnul na automatiku, otočil se ke zraněnému:

„Za dvacet minut jsme na Kahalu, majore."

Mediroboti sledovali duplikát tak pozorně, že se začal obávat, jestli to nejsou spíš strážci a jestli jeho hra nebyla odhalena. Opatrně sjel prsty po svém těle a oddechl si, když ucítil opasek, ve kterém se skrývala mikrovysílačka. Bez ní by byl ztracen.

Na palubě CRESTU II nebyla jeho starost o oděv nijak nápadná. Většina astronautů zacházela se svým skafandrem s téměř pověrčivou péčí.

Po přistání byl nepravý Tronar Woolver okamžitě dopraven na kliniku. První muž, se kterým se tam seznámil, byl doktor Latham.

„Mně se to vůbec nelíbí," prohlásil lékař. „Měl být operován mnohem dřív!"

„Přestaňte mu nahánět strach, doktore. Na palubě CRESTU II jsme dělali, co jsme mohli," bránil se Atlan.

Doktor tancoval kolem nosítek, jako by zaháněl zlé duchy. Touto cestou si prohlédl zraněného, aniž se ho jedinkrát dotkl.

„Vypadá špatně," řekl nakonec.

Duplikát byl zmatený. Ten doktor byl buď nenapravitelný pesimista, nebo měl nepříjemný zvyk říkat pacientům pravdu. Spíš ale to druhé.

Nosítka vplula do místnosti a duplikát byl nyní zcela zaměstnán sledováním okolí. Nezdálo se, že by tu bylo něco podezřelého, šlo o docela obyčejný nemocniční pokoj, jaký se objevil i v paměti pravého Tronara Woolvera.

Atlan se podíval na hodinky. „Teď mám několik důležitých jednání, majore, ale budu vás pravidelně navštěvovat."

Doktor zůstal stát v nohou lůžka. „Jistě by nebylo dobré začít okamžitě. Potřebujete klid," řekl a duplikát na něj vděčně pohlédl.

Latham vyšel na chodbu a duplikát jej slyšel, jak na někoho volá. Nyní už byl přesvědčený, že nikdo neví, kdo ve skutečnosti je. Ležel

sám v nestřeženém pokoji, který by mohl kdykoliv opustit.

Woolverův duplikát nakonec usnul, a když se probudil, vedle jeho lůžka seděl malý, elegantně vyhlížející muž ve třpytivém oděvu z ocelových vláken.

Ve vzpomínkách Tronara Woolvera tento muž nebyl a duplikát musel být opatrný.

„Doufám, že jsem vás nevzbudil," řekl muž. „Jsem doktor Nardini a byl jsem jmenován vaším osobním lékařem."

Duplikát se na něj pozorně podíval. "Jste tu už dlouho?"

„Asi hodinu."

„Proč?" řekl rychle duplikát, ale hned se kousl do rtu. Tato otázka byla hloupá, ale nezdálo se, že by lékaře nějak překvapila.

„Pozoroval jsem vás," odpověděl klidně Nardini. „Jste velmi unavený a velmi nemocný, ale my vám pomůžeme."

„Mluvil jsem ze spaní?"

Nardini se zasmál. „Za co mě máte? Za špiona?"

„Mluvil jsem?" naléhal duplikát.

„Ano."

„O čem?"

Lékař jej odhadoval pohledem. „O stínu," odpověděl váhavě.

Duplikát se prudce nadzvedl. „A co..." vyrazil ze sebe, „co jsem říkal?"

„Nic zvláštního, majore. Něco vás tíží, ale to je přirozené. Jakmile se uzdravíte, zlé sny ustoupí."

Duplikát si oddechl. Lékař považoval jeho psychický stav za odpovídající šokujícím zážitkům.

„Zítra začneme s léčbou," hovořil lékař. „Budete uveden do lehké narkózy." Přistoupil k oknu, zvedl žaluzii a jak se otočil bokem, jeho profil připadal nepravému Tronarovi povědomý. „Doktor Latham není právě přívětivý," pokračoval.

„To je pravda," řekl duplikát.

Je to takový starý medvěd, ale mistr ve svém oboru. Pomůže vám. Kdybyste cokoliv potřeboval, zavolejte mě."

Nardini opustil pokoj, přešel širokou chodbu a vstoupil do jiné místnosti, kde byli Perry Rhodan, Atlan, Allan D. Mercant a doktor

Latham.

Nardini se posadil na jedinou volnou židli. „Jsem přesvědčený, že se cítí v naprostém bezpečí," řekl a obrátil se na doktora Lathama: „Nemá vás rád."

„No a co?" zavrčel doktor Latham.

„Považuji to za dobré znamení," pokračoval Nardini. „Znamená to, že se věnuje maličkostem. Přesto má strach z odhalení. Ptal se mě, jestli mluvil ze spaní. Odpověděl jsem mu po pravdě a podal uspokojivé vysvětlení. Zdá se, že jej uklidnilo."

„Myslíte si, že se můžeme odvážit..." zeptal se Rhodan.

„Ano, pane. Můžeme mu dát lehkou narkózu. Nebude se bránit."

„Myslete na jeho bezpečnostní pojistku," poznamenal Atlan. „Jakmile se ocitne v nebezpečí prozrazení, bude zničen."

„Až usne, můžeme ho uvést do hluboké narkózy," vmísil se doktor Latham. „Je nemyslitelné, aby byl pak schopen nějaké reakce, jakkoliv hluboko by myšlenka vězela. Nevěřím, že může dojít k sebezničení."

„Musíme to risknout," řekl Rhodan. „Jinak nepřijdeme na jeho speciální vysílačku, kterou Rakal Woolver nutně potřebuje. Ale vy, doktore, nevypadáte příliš nadšeně."

Doktor Latham vstal. „Tohle je klinika, ale vy mi z toho děláte útulek pro agenty."

10.

O dvanáct hodin později vešli do duplikátova pokoje doktoři Latham a Nardini a vyvezli lůžko na chodbu.

Duplikát se stále cítil jistý a ulehčeně vydechl, když si musel svléknout jen horní polovinu oděvu. Opasek mu zůstal.

Příští půl hodiny jej prohlíželi různí lékaři, a přestože jim duplikát nerozuměl, pochopil, že je považován za komplikovaný případ.

Konečně doktor Latham prohlásil: „Budeme ho muset připoutat."

Woolver se nechal fixovat na lůžku. Nemohl pohnout ani rukama ani nohama, ale přesto necítil strach. Kolem něj byli jen lékaři.

Posléze jej napojili na všemožné přístroje a přípravy trvaly další půlhodinu. Duplikát se neznepokojoval. Ve vzpomínkách pravého Tronara byl důkaz o tom, jak dlouho trvá podobné speciální vyšetření.

Doktor Latham pak dvojníkovi zašermoval před obličejem jakýmsi podlouhlým předmětem a vysvětloval:

„Tohle je injekční pistole. Jakmile usnete, neucítíte vůbec nic."

„Jasně, šéfe."

„Jestli mi ještě jednou řeknete šéfe, provedu na vás plastickou operaci. Jsem doktor Latham!" řekl lékař a přitiskl ústí pistole na paži maahkského agenta. Woolver se divil, že necítí žádný účinek. Chtěl to doktorovi říct, ale nedokázal pohnout jazykem. Pak se s ním svět zatočil a ponořil se do tmy.

„Usnul!" zavolal doktor Latham.

Z vedlejší místnosti přišli Atlan a Rhodan.

„Chceme ještě chvíli počkat, než upadne do hluboké narkózy," zašeptal Nardini.

Rhodan přijal s ulehčením, že všechno proběhlo tak hladce. Teď už nehrozilo nebezpečí, že duplikát bude zničen.

Doktor Latham přezkoušel přístroje. „Jeho orgány pracují normálně."

„Máte před sebou přesný duplikát člověka," připomněl mu Atlan.

„Mně se to nelíbí," odpověděl lékař.

„Chcete se vzdát?" zeptal se ostře Rhodan.

„Ne. - Narkózu!" řekl a přípravy k zavedení hluboké narkózy započaly. Duplikát zasténal, ale doktor Latham uklidňujícím gestem mávl rukou.

O deset minut později byl nepravý Tronar Woolver pod vlivem hluboké narkózy.

Latham ustoupil od lůžka: „Teď jste na řadě vy," a uvolnil místo Rhodanovi.

Rhodan věděl, že nastal rozhodující okamžik. Ještě neměli naprostou jistotu, zda narkóza stačí k vyřazení bezpečnostní pojistky.

Rhodan se naklonil nad duplikátem. Jediným pohybem mu rozepnul opasek a vytáhl jej zpod Woolverova těla. Nestalo se nic. Žádná reakce.

„V pořádku, doktore," řekl Rhodan. „Udržujte ho v narkóze."

A společně s Atlanem opustili sál.

Šli do kanceláře doktora Lathama, kde na ně čekal Allan D. Mercant. Rhodan hodil opasek na stůl. Mercant jej uchopil a prozkoumal přezku. Jakmile stiskl oba nýtky, otevřela se a v dutině uvnitř vězel předmět o velikosti náprstku. Mercant jej opatrně vyjmul a položil na stůl.

„Tady je vysílačka," řekl.

„Dáme ji podrobně prozkoumat," prohlásil Rhodan. „Kromě toho budeme muset zjistit význam znaků, aby se staly srozumitelnými pro Rakala Woolvera."

V porovnání s hypervysílačem na palubě pozemské lodi, který zaplňoval téměř celou jednu místnost, představovala duplikátova mikrovysílačka technický zázrak. Pro Rhodana to byl důkaz, že Maahkové jsou i v této oblasti přinejmenším rovnocenní Pozemšťanům.

Rhodan uchopil přístroj, uložil jej do krabičky a zasunul do kapsy. „Na palubě CRESTU II jsou specialisté, kteří se tím budou zabývat."

„To znamená, že se chceš vrátit na CREST II?" zeptal se Atlan.

Rhodan přikývl. „V této chvíli tu nejsem nic platný. Ani vy, Allane. Stačí, když tu se svým soukromým mutantem zůstane Atlan."

Atlan přešel tento žert. „Rakal už začal s hypnotickým

tréninkem. Pokud má převzít roli duplikátu, musí ovládnout kraahmak."

„Duplikát je v dobrých rukou," konstatoval Rhodan a podal opasek nepravého Woolvera Atlanovi. „Dej to Lathamovi."

Pak se Rhodan společně s Mercantem odebrali na přistávací plochu a nastoupili do stíhačky.

„Pomalu začínám věřit, že náš plán vyjde," poznamenal Mercant, když se loď odlepila od země.

Rhodan poklepal na kapsu, kde měl krabičku. „Doufejme, že Maahkové nebudou usilovat o spojení dřív, než bude Rakal dokonale ovládat vysílačku."

„Spoléhejme na to, že spíš čekají na zprávu od duplikátu," řekl Mercant. „Konečně je dost riskantní, aby se oni pokoušeli o spojení."

„Vy věříte, že Rakal Woolver je psychicky schopný zvládnout nasazení na palubě maahkské lodi?" zeptal se Rhodan. „Smrt jeho bratra jej silně poznamenala. Je docela možné, že mu selžou nervy."

Mercant pokrčil rameny. „V této chvíli je naším jediným trumfem ve hře."

„Maahkové mají trumfů celou řadu," řekl na to Rhodan. „Obávám se, že nám připraví ještě nejednu horkou chvilku."

„Naši protivníci jsou chladní logici," odpověděl Mercant. „To je na jednu stranu nebezpečné, ale zároveň je to pro nás výhoda. Maahkové se odhodlají k invazi teprve tehdy, až si budou jisti úspěchem."

Rhodan se usmál. „To není velká útěcha, Allane."

Mercant svraštil čelo. „Chcete slyšet lepší?"

„Existuje něco takového?"

"Ano. Rakal Woolver bude mít úspěch."

* * *

Rakal Woolver se podrobil hypnotickému učení ve správní budově na Kahalu. Protože absolvoval jednu zkoušku za druhou, neměl ani čas zajít na kliniku.

Naopak Atlan byl stále v jeho blízkosti a informoval jej, že mikrovysílačka je právě zkoumána na palubě CRESTU II.

Muž, který praktikoval na Rakalovi hypnotické vyučování, byl nejmlčenlivější agent Solární zpravodajské služby. Nepronesl jediné soukromé slovo.

Brzy se urovnaly i počáteční obtíže s výslovností. Když se Rakal Woolver potřetí probral z hypnózy, uviděl Atlana.

„Doufám, že už je všechno v pořádku, majore," řekl.

„Musíme jej nejdřív vyzkoušet, pane," prohlásil agent. Rakal Woolver ani nevěděl, jak se ten člověk jmenuje. Atlan jej oslovoval Skinnersi, ale to mohlo být krycí jméno.

Rakal Woolver trpělivě prošel zkouškou. Jestli dopadla ke Skinnersově spokojenosti, se nedalo poznat. Agent zjevně čekal, jak mutantovy znalosti ohodnotí Atlan.

„Myslím, že by to stačilo," řekl Arkonidan.

Skinners začal mlčky uklízet přístroje. Atlan a Woolver počkali, až opustil místnost, a teprve poté se mutant zeptal:

„Jsou všichni tak mlčenliví?"

„V tomto zaměstnání je to nutné."

„Myslím, že jsem byl dobrý žák," poznamenal Rakal.

„Všechny nové schopnosti budete potřebovat. Než jsem šel k vám, hovořil jsem s Perry Rhodanem. Zkoumání mikrovysílačky je před zdárným koncem."

Výraz v obličeji Rakala Woolvera se nezměnil, když řekl: „To znamená moje brzké nasazení."

Atlan si jej pozorně změřil. Už dávno pochopil, že mutant opět nalezl svou duševní rovnováhu. Jestli je dostatečně stabilní, to prověří až budoucnost.

„Úkol, který vás čeká, nebude snadný, majore."

„To vím až moc dobře. Konečně, nejdu k Maahkům poprvé."

„Děláte to dobrovolně," připomněl Atlan. „Nikdo by vám nevyčítal, kdybyste odmítl. Dokonce vám to doporučuji. To, co jsme se o protivníkovi dověděli, opravňuje k domněnce, že můžete skončit přinejmenším ve vězení."

„S tím počítám, ale pokusím se tomu zabránit," řekl Rakal Woolver.

Atlan se zvedl. „Uvidíme se, až obdržíte vysílačku."

„Rád bych ještě jednou viděl duplikát."

„Leží v narkóze na Lathamově klinice. Z pohledu na něj nebudete mít mnoho potěšení."

„Přesto..."

„Jak si přejete, majore. Latham vás doprovodí."

Woolver nevěděl, proč chce jít na kliniku, ale pohánělo jej jakési vnitřní nutkání. Musel si duplikát prohlédnout zblízka.

Myslel na možnost, že by upadl do rukou Maahků, byl zdvojen a poslán nazpět. Co cítí takový duplikát? ptal se Woolver. Telepati, kteří nepravého Tronara prohlíželi, tvrdili, že cítí jako člověk. Čím se tedy liší od pravého Tronara?

Rakal se pokusil najít odpověď na tuto otázku a pomalu vyšel ze správní budovy. Na kliniku se mohl dostat paranormální cestou, ale dal přednost procházce na čerstvém vzduchu.

Duplikát neměl nic z parapsychických zvláštností jeho bratra. Z toho pak nutně vyplývaly další podstatné rozdíly v jeho citovém životě. I když se Rakal díval na duplikát jako na člověka, nemohl ho srovnávat s Tronarem. V okamžiku, kdy duplikát vystoupil z duplikátoru, začal jednat jako cizí bytost, ne jako Tronar Woolver.

Rakal se zastavil. Jeho přání vidět duplikát bylo rázem pryč. Konečně cítil vůči maahkskému agentovi jen lhostejnost. Až doposud se zmítal mezi nenávistí a soucitem.

Rakal Woolver cítil, jako by se vrátila minulost, prožitá na Imartu. Vzpomněl si, jak mu bratr řekl: „Jednou může jeden z nás zemřít."

A on odpověděl: „Tomu nevěřím. Zemřeme společně. A kdyby tě někdo zabil, najdu tvého vraha."

„Proč by mě měl někdo zabíjet?" ptal se tehdy Tronar.

A on odpověděl: „Mohlo by se to stát."

Stalo se. A opravdu zabili Tronara.

Rakal Woolver šel dál. Vzpomněl si na Nardiniho slova o odplatě. Lékař byl navzdory svému extravagantnímu oblékání filozof. Muž, který rozumí pohnutkám svých bližních.

Rakal Woolver měl téměř výčitky svědomí, když si uvědomil, že touha po pomstě z něj vyprchává.

Možná to bylo dobře. Až bude u Maahků, nesmí se dát ovlivnit pocity. Musí jednat stejně chladně a uvážlivě jako jeho protivník.

Nad hlavou mu přeletěl jakýsi kluzák a Rakal vzhlédl. V duchu se ptal, jak dlouho ještě bude na Kahalu.

„Na každé planetě zanecháme kousek svého já," řekl mu jednou Nardini. „Je to něco podobného, jako bychom ztratili něco ze své osobitosti."

Rakal zavrtěl hlavou.

On tu nic nezanechá.

Na Kahalu ne.

SLOVNÍČEK PERRYHO RHODANA

Kal-Rah: Akonan, kapitán akonského těžkého křižníku ASTAGUN.

ASTAGUN: akonský těžký křižník. Kapitán Kal-Rah. Zničen náložemi nepravým Tronarem Woolverem.

Nardini: doktor v klinice na Kahalu. Malý, hubený muž.

Dunnegan: Podplukovník, kapitán lodi LOS ANGELES.

LOS ANGELES: hlídková loď, kapitánem je Podplukovník Dunnegan.

Reagan: první důstojník na LOS ANGELES, korpulentní muž s temnými váčky pod očima.

Lowan: desátník, člen posádky CRESTU II.

Latham: šéf kliniky na Kahalu.